

6/1 5
1. 6
30
750

920

137.
വിധിയോടു പൊരുതിയ
ചില ധീരാത്മാക്കൾ.

കോട്ടായി കുമാരൻ—ഗ്രന്ഥകർതാവ്.

F50

കുലിക്കാമനായിരുന്ന പ്രധാനമന്ത്രി.

കേരളസോപ്പുകൾ.

കടംബത്തിലും സ്നാനാദികൾക്കും
ഉപയോഗിക്കാനുള്ളത്.

ശുദ്ധമെന്നു ഗാഢമായിട്ടുള്ളത്.

മദ്രാസ് ഫൈക്കോട്ട് ജഡ്ജിയായിരുന്ന ദിവാൻബ
ഫദ്ദർ സർ സി. വി. കുമാരസ്വാമി അസ്ട്രീ 5-10-32-ൽ
ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

കേരളസോപ്പ് ശാലയിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ചന്ദനസോ
പ്പ് ഞാൻ ഉപയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിട്ട് കുറെ വഷമായി.
അതു സുഗന്ധമുള്ളതും, അഴുക്കു കളയാവുന്നതും മുറ്റവായ
തും എന്നു എനിക്കു സദാബോധ്യമായിട്ടുണ്ട്. വില്ക്കാൻ
വെച്ചിട്ടുള്ള സോപ്പുകളിൽ അത് എത്രയും വിശിഷ്ടമായ
തെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ കോർഡ്
ക്രീംസോപ്പും ഗവൺമെൻറ് ഫോസ്ട്രോയിലററു സോപ്പും
ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. അതുകൾ വളരെ നല്ലവയെന്നു
എനിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കുന്നു. വാഷവേൽ സോപ്പ്
കൊണ്ടു മുറ്റവായ വസ്തുക്കളേയും പട്ടിനേയും നല്ലവണ്ണം
ശുദ്ധമാക്കാൻ കഴിയും. എല്ലാത്തരം സോപ്പുകളും എളു
പ്പത്തിൽ വെള്ളത്തിൽ ലയിക്കുന്നതും നല്ല പരയുണ്ടാ
ക്കുന്നതുമാണ്. ഇതുമൂലം ഇത്തരം സോപ്പുകൾ ഉപയോ
ഗിക്കുന്നത് ആദായകരമായി പരിണമിക്കും.

കേരളസോപ്പ് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്,
കോഴിക്കോട്.

(ഇൻഡ്യൻ വൈസറോയി വില്ല്യംഗ് ഡൻ പ്രഭു
അവർകളുടേയും മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറവർകളുടേയും രക്ഷാ
ധികാരത്തിൽ നടത്തുന്നത്.)

വിധിയോടു പൊരുതിയ ചില ധീരാത്മാക്കൾ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:—

കോട്ടായി കുമാരൻ.

ഒന്നാം പതിപ്പ്	1000.	ജൂലായി	1928.
രണ്ടാം പതിപ്പ്	1250.	സപ്തംബർ	1928.
മൂന്നാം പതിപ്പ്	2500.	ജനുവരി	1929.
നാലാം പതിപ്പ്	3000.	ഫിബ്രുവരി	1930.
അഞ്ചാം പതിപ്പ്		ജനുവരി	1933.

എമ്പയർ പ്രസ്സ്, —കോഴിക്കോട്.

മലിനാശിയിലേയും കൊച്ചിയിലേയും പാഠപുസ്തക കമ്മറ്റിക്കാർ
അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.

Approved by the Cochin Text Book Committee and
the Madras Text Book Committee.

Reserved by the Author.

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മുദ്ര ഉണ്ടായിരിക്കും

വില അണ 4.

(920)

വിഷയവിവരം.

	അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ചുരുക്കം			3
1	മുടന്തനായ ടോടി			13
2	ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ധനിക			18
3	കൂലിക്കാരനായിരുന്ന ഒരു മന്ത്രി			20
4	ഭാരതമാതാവിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ഒരു മഹാൻ			26
5	ഒരു കുതിരക്കാരന്റെ ക്ലാസ്സുകയററം			32
6	ആഫ്രിക്കയിലെ വെള്ളത്തരാജ്ഞി			35
7	ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ങ്ടന്റെ സ്്മാരകം			39
8	ഇററലിയുടെ ജീവനായ മുസ്സോലിനി			47
9	ശ്രീമതി രമാഭായി			52
10	ലോഹമെനിയിൽനിന്നു കയറിയ ഒരു മഹാൻ			56
11	അമേരിക്കയിലെ സെക്കോയ എന്നു പേരായ ഒരു പൊൻപണിക്കാരൻ			60
12	നീഗ്രോസമുദായക്കാരുടെ നേതാവായ മാർക്സ് ഗാർച്ച്			64

സമപ്പണം.

കൃത്യനിയമം, അഗാധമായ പുസ്തകപാരായണശീലം, സ്ഥിരോത്സാഹത്തോടുകൂടിയ അദ്ധ്വാനപ്രവൃത്തി, എന്നീ ഗുണങ്ങളിൽ ഒരു മാർഗ്ഗദർശിയും പരമ്പ്രവർത്തനപ്രോത്സാഹനത്തിൽ എനിക്ക് വലിയൊരു സഹായിയുമായ മിതവാദി പത്രാധിപർ മാ. രാ. രാ. സി. കൃഷ്ണൻ ബി. ഏ. ബി. എൽ; എം. എൽ. സി, അവർകൾക്ക് ഈ പുസ്തകം ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥകർതാവ്.

അഭിപ്രായങ്ങളുടെ ചുരുക്കം:—

Private Secretary to H. H. the Maharaja of Travancore.

I am commanded by His Highness the Maharaja of Travancore to convey to you His Highness' thanks for your malayalam book entitled “വിധിയോടു പൊരുതിയ ചില ധീരരാക്കൾ” sent to His Highness.

The Hindu, Madras.—Mr. Kottayi Kumaran is well known as a journalist who can write with force and vigour. The book under review is a collection of his essays contributed originally in periodicals on great men who worked up from the lowest position in life to the topmost rung of the ladder. It is an elevating theme and Mr. Kumaran has no doubt handled it ably.

മലയാള മനോരമ, (തിരുവിതാംകൂർ)

സാഹിത്യപരിശ്രമംകൊണ്ടു കേരളഭാഷാസാഹിത്യ ലോകത്തിൽ “രേഴുത്തുകാരൻ” എന്ന മഹനീയസ്ഥാനത്തിന്നു അർഹതയിൽനിന്നിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് മിസ്റ്റർ കുമാരൻ എന്നുള്ളതു കേരളീയരായ ഭാഷാഭിമാനികളെ പാഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ഭാരം ഞങ്ങൾക്കില്ല. കാലോചിതങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു മനശ്ശുഹൃദയങ്ങളെ സംസ്കരിക്കുന്നതിന്നു ഉപയുക്തങ്ങളായ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്നുള്ളതാണ് ഒരു യഥാർത്ഥഗ്രന്ഥകാരന്റെ കൃത്യമെന്നുള്ള അഭിജ്ഞാപനത്തെ “വിധിയോടുപൊരുതിയ ചില ധീരരാക്കൾ” എന്നുള്ള പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്താൽ മിസ്റ്റർ കുമാരൻ സാദ്ധ്യമാക്കുകതന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മനശ്ശ്യാനുഭവങ്ങളെല്ലാം വിധിനിശ്ചയമാണെന്നു കണ്ണും പൂട്ടി വിശ്വസിച്ചു വിധിയുടെ കൂപക്കായി കാത്തും പ്രാർത്ഥിച്ചും ജീവിതകാലം മുഴുവനുംതന്നെ അലസതയിലും അസുഖത്തിലും കഴിച്ചുപോകുന്ന കേരളീയരെ മനശ്ശുപ്രയത്നത്താൽ സാധിതപ്രായമല്ലാതെ ഒന്നുംതന്നെ ഇല്ലെന്നു പഠിപ്പിച്ചു കർമ്മകുശലരാക്കുന്നതിന്നു പശ്ചാത്തമമായ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സമയോചിതവും സമുചിതവുമായ ആവിർഭാവം മല

യാളികൾക്കു ആകമാനം കരണഗ്രഹമാണെന്നു തിത്തുപറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു തെല്ലും മടിയില്ല. * * * * ഇന്നത്തെ മലയാളപുസ്തകങ്ങളിൽ 95 ശതമാനം ഗ്രന്ഥങ്ങളും രണ്ടാമതു പതിപ്പിക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ തൽക്കർത്താക്കൾ വിഷമിക്കേണ്ടിവരിക. അസംഭാവ്യമായിരിക്കെ പ്രസ്തുതഗ്രന്ഥം മിസ്റ്റർ കുമാരൻ 1928 മുതൽ ഇതു പത്തുനും നാലുപ്രാവശ്യം പതിപ്പിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ചെറുപുസ്തകങ്ങൾക്കു കേരളീയർക്കുള്ള ആദരവും സ്നേഹവും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുണ്ടല്ലോ. മദ്രാസ് സർവ്വകലാശാല പാഠപുസ്തകമായിട്ടുട്ടി ഈ ചെറുഗ്രന്ഥത്തെ അംഗീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു അറിയുമ്പോൾ ഇതിൽകൂടുതൽ കരളിപ്രായം എന്നാണ് ഈ പുസ്തകത്തിന്നു വേണ്ടതെന്നു ഞങ്ങൾക്കിരിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഏതായാലും ഈ പുസ്തകം ഞങ്ങൾക്കും അയച്ചുതന്നിട്ടുള്ളതു സ്വീകരിക്കുന്നതിലും കേരളീയരായ ആബാലവൃദ്ധം ജനങ്ങളോടു ഈ പുസ്തകം കന്നു വായിച്ചുനോക്കേണമെന്നു അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതിലും സീമാതീതമായ സന്തോഷമുണ്ട്.

ശ്രീമാൻ കെ. സി. വീരരായൻരാജ ബി. എ. എൽ. ടി.

ധീരതയെപ്പറ്റി ബുദ്ധഭഗവാൻ പറഞ്ഞതു ഇപ്രകാരമാണ്—

“ആയിരം പ്രാവശ്യമിങ്ങായിരംപേരെപ്പോരി
ലായുധപ്രയോഗത്താൽ തോല്പിക്കും ധീരനെക്കൊൾ
തന്നെത്താൻതന്നെ ജയിച്ചിട്ടുന്ന് ധീരനെത്ര
മന്നിലുന്നതപരം സിദ്ധിക്കാൻഹനാവൂ.”

ബുദ്ധൻ, സോക്രട്ടീസ്, കൈററാ, ക്രിസ്തുഎന്നിവരാണ് വാസ്തവത്തിൽ ധീരന്മാരായിട്ടുള്ളവർ. സത്യാഗ്രഹപ്രധാനന്മാരായ ഈ പരഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടാവുന്നവരാകുന്നു മിസ്റ്റർ കുമാരന്റെ ധീരത്വമാക്കളിൽ മിക്കവരും. ഇവർ നമ്മുടെ നാട്ടുകാർക്കു നല്ല ആദർശങ്ങളാക്കി അനുകരിക്കപ്പെടുവാൻ യോഗ്യന്മാരാകുന്നു. അമേരിക്ക മുതൽ കിഴക്കോട്ടു ജപ്പാൻവരെ മിസ്റ്റർ കുമാരന്റെ നോട്ടം എത്തിയിരിക്കുന്നു. വെളുത്ത മനുഷ്യർ, കറുത്തമനുഷ്യർ, ഉത്തറിറക്കാർ, മഞ്ഞനിറക്കാർ ഇവരുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നെല്ലാം പ്രസ്തുത പുസ്തകകർത്താവു യോഗ്യന്മാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്; പുരുഷന്മാരിൽ മാത്രമല്ല, സ്ത്രീകളിലും മഹാശയ

തപം മിസ്റ്റർ കുമാരൻ കണ്ടെത്തിട്ടുണ്ട്. യോഗ്യനായ കലമെല്ലാ വന്നായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ യഥാർത്ഥയോഗ്യനായില്ലെന്നുള്ള അപവാദം കളയുവാനായിട്ടാണെന്നു തോന്നും നമ്മുടെ ഗ്രന്ഥകാരൻ തന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളെല്ലാം ആധുനികകാലത്തു നിന്നുതന്നെ എടുത്തിരിക്കുന്നത്.

ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുകൂടി മനസ്സിലാക്കത്തക്കവിധം ഭാഷ ഏറ്റവും ലളിതമാക്കുവാൻ മിസ്റ്റർ കുമാരൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുതിർവരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഇടയിലും ധാരാളം പ്രചാരം സിദ്ധിക്കേണ്ട ഒരു പുസ്തകമാണിത്. (ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ മുഖവുരയിൽനിന്നും.)

ശ്രീമാൻ പി. വി. കൃഷ്ണവാരീയർ ("കവനകൗമുദി" പത്രാധിപർ.)

ശ്രീമാൻ കുമാരന്റെ "ശക്തി" അധികവും ആംഗ്ലസാഹിത്യലോകത്തിൽ ഓരോ പത്രങ്ങൾ മുഖേനയും മറ്റും കണ്ടുവരുംപ്രകാരം തന്നെ മിതവാദി മുതലായ ഭാഷാപത്രങ്ങൾ വഴിക്കും പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിൽ പല വിധത്തിലും പരിശ്രമിച്ചുവരുന്ന മിസ്റ്റർ കുമാരൻ ക്രമേണ ഇതിലുദ്ധിയികം ഉയർന്നിലയിലെത്തുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. വിധിയോടൊത്തുപോലും, അന്ധവിശ്വാസസാനിതികളോടും പൊരുതികൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു യുവാവുകൂടിയാണ് മിസ്റ്റർ കുമാരൻ. ഈ വക പുസ്തകങ്ങൾ സാഹിത്യലോകത്തിൽ എന്നല്ല, പൊതുജനങ്ങളുടേയും, പ്രത്യേകിച്ചു യുവാക്കന്മാരുടേയും ഇടയിൽ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശിയായി എന്നും ജീവിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.

(ഒന്നാം പതിപ്പിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ നിന്നും)

മഹാകവി വള്ളത്തോൾ.

"ബലിപുരഷകാരോഹി
ദൈവമപ്യതിവർത്തേ"

എന്ന അഭിധൗഷ്ഠവാക്യത്തെ സോദാഹരണം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാ

൯, കോട്ടായി കുമാരൻ അവർകളുടെ കോമളസരസ്വതി—‘വിധിയോടു പൊരുതിയ ചില ധീരന്മാക്കൾ’ എന്ന ഗദ്യപ്രബന്ധം—ചെങ്കിരിക്കുന്നത്. ഈ നിറമിയന്ന ചെറുപ്പസ്കകം പഠിതാക്കളുടെ ഹൃദയത്തിൽ പെരുന്തടയാത്ത ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു കൈത്തിരിയായി ഗണിക്കപ്പെടാം.

മതിമാന്മാരെങ്കിലും മടിയന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന മലയാളികൾ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെ ഇത്തരം ഉത്സാഹജനകങ്ങളായ കഥകളിൽ കളിയാടിക്കുമെങ്കിൽ അതു കേരളത്തിന്നു ഒരു ശോഭനമായ ഭാവിയെ കൊണ്ടുവരുന്നതായിരിക്കും. ബാലവിദ്യാത്മികൾക്കു നിഷ്പ്രയാസം ഗ്രഹിക്കത്തക്കവണ്ണം സരളലളിതങ്ങളാണതാനും ഈ പുസ്തകത്തിലെ വാക്യങ്ങൾ.

ശ്രീമാൻ കുമാരന്റെ സാഹിത്യസേവനം വീണ്ടും സൗഭാഗ്യവത്തായി ഭവിക്കട്ടെ.

ശ്രീമാൻ കെ. ടി. ചന്ദ്രനമ്പ്യാർ, ബി. എ, ബി. എൽ.

(രവിമന്ദിരം, തലശ്ശേരി)

“വിധിയോടു പൊരുതിയ ചില ധീരന്മാക്കൾ”

ഞാൻ ശ്രദ്ധയോടും സന്തോഷത്തോടും പ്രയോജനത്തോടും വായിച്ചുനോക്കി. ഗ്രന്ഥം ആകപ്പാടെ വളരെ അവാസരോചിതവും ഉപയോഗയോഗ്യവും ആയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. “എല്ലാം യോഗം” എന്നുവെച്ചു നിരൂപയിലും ഉദാസീനതയിലും ജീവിതം നശിപ്പിച്ചവർ പ്രായേണ ഉന്മൂലന്മാരായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്ക് പ്രയത്നത്തിന്റെ പ്രധാന്യത്തേയും പരിശ്രമശീലത്തിന്റെ ശക്തിയേയും പ്രത്യക്ഷമായി കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്ന മാതൃകകളും ആദർശങ്ങളും ലളിതമായ ഭാഷയിലും ആകർഷണീയമായ രീതിയിലും നിങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതു ലോകോപകാരപ്രദമായിത്തീരുന്നതിനുള്ളതല്ല. ധാരണാശക്തിക്കു തീക്ഷ്ണതകൂടുന്ന ബാലികാബാലന്മാരുടെ

ടെ ഇളയ മനസ്സിൽത്തന്നെ ഉത്തമദർശങ്ങളെ വിതച്ചു മുളപ്പിച്ചു വളർത്തുക വണ്ണം. “വിധിയോടുപോരുതിയ ധീരന്മാക്കൾ”, വിദ്യാത്മികളുടെ ഒരു ശാശ്വതസഖാവായി കാണാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

ശ്രീമാൻ മുകുന്ദകുമാരൻ, (തലശ്ശേരി)

ശ്രീമാൻ കോട്ടായികുമാരൻ എഴുതിയ “വിധിയോടുപോരുതിയ ചില ധീരന്മാക്കൾ” എന്ന പുസ്തകം ഞാൻ വായിച്ചു വളരെ സന്തോഷിച്ചു. ഈ പുസ്തകത്തിനുള്ള വിശേഷവിധി, ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും ആദർശങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ച വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റിയാണ് അതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതാണ്. വ്യാധൻ അഹിംസയെ ഉപദേശിക്കുമ്പോലെയല്ലാതെ ഗ്രന്ഥകർത്താവും ഗ്രന്ഥവും തമ്മിലുള്ള ഈ ഐക്യം വായനക്കാരെ ഹൃദയം ആകർഷിക്കാതിരിക്കയില്ലെന്നുള്ളതു മനശാസ്ത്രമനുസരിച്ചുള്ള പരമാർത്ഥമാകുന്നു.

ശ്രീമാൻ കെ. വി. കുഞ്ഞിരാമൻ, ബി. എ., എൽ. ടി.

(സ്ത്രീ ഡിപ്യൂട്ടി ഇൻസ്പെക്ടർ)

പുരുഷപ്രയത്നംകൊണ്ടുവന്നുകയ്യേങ്ങൾ മനുഷ്യനു സംഭവമാക്കുന്നതുള്ള തത്വം, സ്വാഭിമാനം സ്വരാജ്യസ്നേഹം, രാജഭക്തി, വിനയം മുതലായ ഉത്തമഗുണങ്ങളെ കുട്ടികളെ ഏകദിനത്തിൽ പഠിപ്പിക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരുന്ന ഈ ചെറുപുസ്തകം ശ്രീമാൻ കെ. ടി. ചന്ദ്രനമ്പ്യാർ തന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രകടനംചെയ്തപ്പകരം “ധാരണശക്തിക്കു തീക്ഷ്ണത കൂട്ടുന്ന ബാലികാബാലന്മാരുടെ ഇളയ മനസ്സിൽ തന്നെ ഉത്തമദർശങ്ങളെ വിതച്ചു മുളപ്പിച്ചു വളർത്തുക വണ്ണം വിദ്യാത്മികളുടെ ഒരു ശാശ്വത സഖാവായി” കരുതേണ്ടതാണ്. * * *

അഞ്ചു മാസംകൊണ്ടു മൂന്നാം പതിപ്പിന്നവകാശമുണ്ടായെന്നു കേൾക്കുന്നതു തന്നെ ഈ പുസ്തകത്തിന്നു ഒരു ഒന്നാംതരം സർട്ടിഫിക്കറ്റാണ്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും യുവാക്കൾക്കും അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കും ഒരുപോലെ പ്രയോജനകരമായ ഒരു പുസ്തകമാണിതെന്നു ഞാൻ സഭയെയും പറഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു.

വി. കുഞ്ഞിമോയിഹാജി (ഏറനാട് താലൂക്കുമ്പോർഡ് പ്രസിഡെണ്ട്)

നിങ്ങളുടെ പുസ്തകം ആദ്യാവസാനംവരെ വായിച്ചുനോക്കിയതിൽ ഇതിൽ പ്രസ്താവിച്ച ചെറുകഥകൾ ബാലികാബാലന്മാർക്കെന്നു മാത്രമല്ല കേരളത്തിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കു നിരക്കയെ വെടിഞ്ഞു ഉത്സാഹശീലന്മാരായിത്തീരേണ്ടതിന്നു വളരെ ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കുമെന്നാണ് ഞാൻ താഴ്മയായ അഭിപ്രായം.

മിതവാദി (കോഴിക്കോട്.)

സ്വതന്ത്ര ഉത്സാഹവും നല്ല ആദർശമുള്ള മിസ്റ്റർ കുമാരൻ ഇങ്ങിനെയുള്ള മഹാമാന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ ഏഴുതുന്നതിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥാനമാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ അറിയാം. കള്ളകഥകളും മറ്റും ഏഴുതി യുവാക്കന്മാരുടെ ഹൃദയം കേടുവരുത്തുന്ന പർ മിസ്റ്റർ കുമാരന്റെ വിലയേറിയ ഈ പരിശ്രമം ഒരു മാതൃകയാക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിലെ വാചകരീതിയിലും ഞങ്ങൾ ദോഷങ്ങളൊന്നും കാണുന്നില്ല. ഇപ്പുസ്തകം മലയാളത്തിൽ ഒരരോരുത്തരും കേവലം ഒരു പോക്കറ്റു പുസ്തകം ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

മാതൃഭൂമി, (കോഴിക്കോട്)

“ഇത് യോഗമാണ്, വിധിയാണ്” എന്നു കരുതി തങ്ങളുടെ പുരോഗമനത്തിനുള്ള പ്രതിബന്ധങ്ങളെ ജയിക്കുവാൻ യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്യാതെ നിരാശരായും ഉദാസിനരായും കാലം കഴിക്കുന്നത് എ

ത്രതന്ന യുക്തിരഹിതവും ദോഷകരവും ആയ ഒരു മനോഭാവമാണെന്നു നമ്മുടെ യുവജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുകയാകുന്നു ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ മുഖ്യ ഉദ്ദേശം എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഈ ഉദ്ദേശത്തെ നിറവേറ്റുന്നതിന്നു പര്യാപ്തമായ ഏതാനും ജീവചരിത്രങ്ങളാണ്. ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു. പ്രസ്താവത്തിലുള്ള മനോഭാവം ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരും രാജ്യങ്ങളിലേക്കുള്ള പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കെ, അതിനെ പരിഹരിക്കുവാനായി ഒരു സമുദായസേവകനായ ശ്രീമാൻ കുമാരൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ഉദ്യമം പ്രശംസനീയമായിട്ടുള്ളതാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല.

ധർമ്മം, (ശിവഗിരി, തിരുവിതാംകൂർ).

പരിശ്രമശീലനും പരോപകാരിയും പത്രഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഫലപ്രദമായ ലേഖനങ്ങൾ പരസ്യംചെയ്തു പരിചയമുള്ള ആളും, ജനസമുദായത്തിന്റെ അനീതിയോടു ധീരതയിൽ പോരാടുന്ന ഒരു മാന്യനുമായ കോട്ടായി കുമാരൻ അവർകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ് ഈ പുസ്തകം. ചിത്രപാത്രങ്ങളെ ജാതിമതവണ്ണഭേദവ്യത്യാസം കൂടാതെ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ മഹാമനസ്സുത വെളിപ്പെടുന്നുണ്ടു.

മഹാത്മാരുടെ ജീവചരിത്രം വായിക്കുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ ആന്തരമായ ഒരു മാനസികതപം കിട്ടപ്പോകുന്നു. നാം അറിയുന്നതെന്നു അവരുടെ ഗുണങ്ങൾ നമ്മിൽ ഉണ്ടാവാനുണ്ടായുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് അത്. പിന്നെ അതിന്നനുസരിച്ചു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ നാം പ്രേരിതരാകുന്നു.

ആത്മവിദ്യാകാഹളം, (ഫറോക്ക്)

കാലപുരുഷന്റെ കരാളമായ കരവാളത്തെ ലേശംപോലും ക്രൂരതെ പോഷ്ഠത്തിൽ ഇറങ്ങി ധർമ്മസമരം ചെയ്തുവരുന്ന ശ്രീമാൻ കുമാരന്റെ ഈ ധാർമികവ്യവസായത്തിൽ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ അനുഭാവം പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. യുവാക്കളുടെ ഹൃദയത്തെ ധാർമികനിലയി

ൽ തട്ടിയുണർന്നതിന്നും ഏഴുനീറു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതിന്നും തക്കവണ്ണം കാജസ്സും തേജസ്സും കൂട്ടുന്ന വിഷയപ്രതിപാദനരീതിയും സുഗമവും സുന്ദരവുമായ ഭാഷാശൈലിയും ഒത്തൊരുമിച്ചു ഗുണോത്തരമായി തീർന്നിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം കേരളത്തിലെ കടൽത്തൊട്ടു കൊട്ടാരംവരെ പ്രചരിക്കുന്നതായാൽ മനഷ്യന്റെ അവശതയ്ക്കു വേറെ ചികിത്സവേണ്ടി വരികയില്ലെന്നതിൽ വിചിന്തയ്ക്കുവകാശമില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം.

ഗജകേസരി (തലശ്ശേരി.)

ഈ പുസ്തകം മിതവാദി അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം മലയാളികൾക്കു രോദന്തരം ഒരു പോക്കുറുപ്പുക്കായിതന്നെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്കും അഭിപ്രായമുണ്ടെങ്കിലും വയറ്റിന്നായി ചെലവഴിക്കുന്നതിന്റെ 50-ൽ ഒരംശമെങ്കിലും ബുദ്ധിവികാസത്തിന്നും ഇത്തരം വർദ്ധനത്തിന്നും വേണ്ടി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണെന്നു മലയാളികൾ അധികംപേരും ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെന്നു പറയുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്കു ലജ്ജയും വ്യസനവും തോന്നുന്നു. മഹാകവി വള്ളത്തോൾ മുതലായവർ ഈ പുസ്തകത്തെ ഒരു “കൈത്തിരി”യായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിൽനിന്നുതന്നെ ചില വാക്കിങ്ങടന്മാരെയും മുസോലിനിമാരെയും ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലന്മാരെയും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാൻ ഈ പുസ്തകത്തിന്നു ശക്തിയുണ്ടെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ വിശ്വാസം.

THE HON'BLE Sir M. KRISHNAN NAYAR, B. A., B. L.
(Executive Council member.)

“Many thanks for the copy of Utharavilakku പോരുതിയ ചില ധീരാന്മാക്കൾ” which you kindly sent to me. I appreciate the gift very much.

MR. A. K. GOVINDAN, B. A., (Retired Addl. District Magistrate, Malabar).

This is an admirable little book that should be in the hands of our young men, as it places before them shining examples of what unselfish and sustained endeavour can achieve, and should afford them the stimulus to action in the right direction.

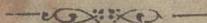
MR. A. E. D. FREDERICK (Asst. Dt. Superintendent of Police)

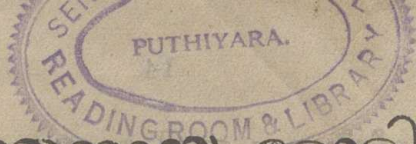
Thank you very much for the little book “വിവിധ യോദ്ധാക്കളുടെ ചില കീഴ്മ്മതുകൾ” you sent me. I was very much interested in those short stories. I hope they will be of use to many. I congratulate you on the production of such a nice little book.

MR. C. GOPALAN NAYAR, B. A. B. L. CALICUT.

I congratulate you on your splendid little book. We want more of such books at the present time. I hope your book is the first of a series. Such books are the best cure for the fatalistic outlook on life which has become so unfortunately a defect of our national character. I wish your little book a place in every home in Kerala.

THE CHAMPION, CALICUT.—The book contains biographical sketches of famous men and women who are shining examples of courage, perseverance and chivalry. It is a useful addition to malayalam literature, as it is both interesting and instructive.

മടന്നനായ ടോടി.

—:0:—

ഇററലിക്കാരനായ ടോടിയുടെ പ്രതിമ റോംപട്ടണത്തിൽ വെള്ളക്കല്ലിന്മേൽ കൊത്തിവെച്ചിട്ടുള്ളത് ഇതിടെയാണ്. ഒരു കാൽ തീരെ പോയ്ക്കിട്ടും, ടോടിനമ്മുടെ നാട്ടുകാർ സാധാരണ പറയുപ്രകാരം, “ഇത് എന്റെ യോഗമാണ്, വിധിയാണ്,” എന്നും മറ്റും സമാധാനിച്ചു മടിയനായിരുന്നില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, ടോടിയുടെ രാജ്യസ്നേഹവും ധീരതയും അതിർകവിഞ്ഞതായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി മരണംവരെ നിരന്തരം പ്രാണിച്ഛകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സ്വരാജ്യരക്ഷക്കായി യുദ്ധം ചെയ്യേണമെന്ന ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി ഈ യുവാവു പല കുറിയും പട്ടാളത്തിൽ ചേരാൻ ഉത്സാഹിച്ചുവെങ്കിലും, അധികാരസ്ഥന്മാർ ടോടിയെ നിരാശനാക്കി മടക്കുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്.

ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ ടോടി ചുരുചുരുക്കുള്ളവനും നല്ലൊരു ബലവാനുമായിരുന്നു. സൈക്കൾ ഓട്ടത്തിലും നീന്തലിലും ടോടിക്കു പ്രത്യേക സാമർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നു. അതു നിമിത്തം അയാൾക്കു പലപ്പോഴും സ്വർണ്ണമുദ്രകൾ സമ്മാനം കിട്ടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ഒരു ദിവസം തീവണ്ടിയിൽവെച്ചു ടോടിക്കു ഒരുപകടം പററിയശേഷമാണ് ജീവിതം മുഴുവനും ഒറ്റക്കാലനായി കഴിയേണ്ടി വന്നത്. യൂറോപ്പുരാജ്യങ്ങളിൽ, വിശ്രമിക്കാതെ അധികം നാഴികക്കൂരം നീന്തുന്നതിനു പന്തയം വെക്കുന്ന ഒരു പതിവു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ട്. റോം പട്ടണത്തിലെ ശു

തിപ്പെട്ട നീന്തക്കാരെ ടോടി മുടന്തനായതിന്റെ ശേഷവും തോല്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ഒരു അംഗഭംഗം അവനുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ അപൻ ലോകത്തിൽപെച്ച വിശുദ്ധനായ ഒരു നീന്തക്കാരനാകുമായിരുന്നു.

പക്ഷെ ഇതിലും വലിയകാര്യമായിരുന്നു ടോടിചെയ്തിരുന്നത്. ഒരു വലിയ എഞ്ചിനീയർമാരായ ശാസ്ത്രജ്ഞനോ ആയി ലോകോപകാരാത്ഥം ജീവിച്ചിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു യൗവനാരംഭത്തിൽ ആയാൾ ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. ആഗ്രഹിക്കുകയെങ്കിലും ഒരു അദ്ധ്യാപകനായി കാലം കഴിക്കാമെന്നു ഒരിക്കൽ ആലോചിച്ചു. എന്നാൽ കപ്പലിൽ ഒരു ചെറിയ ഉദ്യോഗം കിട്ടിയതിന്റെ ശേഷം ഈ ആലോചനകളെല്ലാം വിട്ടു. വിദ്യാർത്ഥികളായിരിക്കെ നടുത്തപ്പെട്ട ഒരു യന്ത്രങ്ങളുടെ പേലിൽ ടോടി ക്രമേണ വലിയ സമത്വനായിത്തീർന്നു. ഒരിക്കൽ പ്രവൃത്തിമണ്ഡലത്തിൽ കപ്പലിൽപെച്ചു 30 അടി ഉയരത്തിൽ നിന്നു ഈയാൾ താഴെ വീണു. രണ്ടു ദിവസത്തോളം തീരെ ബോധമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും, ഈ വീഴ്ചയ്ക്കൊക്കെയും മുമ്പെടുത്താനെന്നു തോന്നുമാറ് ഒരു ക്രനോടുകൂടി മുന്നാംദിവസം പിന്നെയും പ്രവൃത്തിക്കാരംഭിച്ചു. ഈ സംഭവത്തിനുശേഷം രണ്ടുകാലും കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ടോടി തീവണ്ടിയുടെ രണ്ടു ചക്രങ്ങളുടെ ഇടയിൽ കുടുങ്ങിപ്പോവാൻ ഇടയായത്. അവിടെപെച്ചു മുതിർപ്പടാതെ ജീവിച്ചതാണ് ആശ്ചര്യം. അയാളുടെ അസാധാരണ മനസ്സുകളും ഭേദബലവുമായിരുന്നു ടോടി ഒറ്റക്കാലനായ ശേഷവും ജീവിച്ചിരിക്കുവാൻ സംഗതി വരുത്തിയത്. ഒരു കാൽ പോയിപ്പോയതോടുകൂടി ഭേദത്തി

ന്റെ ഉന്മേഷം വളരെ കുറഞ്ഞുവരികിലും ടോടിയുടെ ബുദ്ധിക്കുള്ള സൂക്ഷ്മത ദിവസേന ഫലിച്ചതന്നെ വന്നു. ആയാളുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന ചില്ലറപണം, പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ തെരുവീഥികളിൽ അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന ചെറുപ്പക്കാരെ കളിക്കോപ്പകൾ ഉണ്ടാക്കി ശീലിപ്പിക്കുന്നതിനായി ചെലവഴിച്ചു. കപടവേല ചെയ്യാതെ സൂക്ഷ്മതയോടും സത്യനിഷ്ഠയോടും കൂടി പ്രവൃത്തി ശീലിക്കേണമെന്നായിരുന്നു ടോടിയുടെ നിശ്ചയം. മറ്റൊരു രാജ്യത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു കളിക്കോപ്പകളെടുത്തു പൊട്ടിച്ചെറിഞ്ഞു, ഇങ്ങിനെ കുട്ടികളെ തോല്പിക്കുവാൻ നിസ്സാരസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കരുത് എന്നായിരുന്നു നമ്മുടെ രാജാഭിമാനി തൊഴിലാളികളോടു പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഇതിനിടയ്ക്കു ഒരിക്കൽ വികൃതിക്കുതിരകളെ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ കീഴടക്കുവാനായി ഒരു മുഖപടം ടോടി കണ്ടുപിടിക്കുകയുണ്ടായി.

തന്റെ സമയം അനാവശ്യമായി പോയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും തനിക്കു പല ദിക്കിലും സഞ്ചരിക്കുവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടും ടോടിയുടെ ബുദ്ധിശക്തിയും ഉത്സാഹവും ഓറക്കാലത്തു സഞ്ചരിക്കാൻ പാടുള്ള ഒരു സൈക്കിൾ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചു. ഒടുക്കം അതും സാധിച്ചു. ഓറക്കാലത്താകെ കയറി ഓടിക്കാൻ സൗകര്യമുള്ള ഒരു വണ്ടിയും ടോടി കണ്ടുപിടിച്ചു. ഓട്ടം ഈടിക്കേണ്ടതിന്നു ഒരു കാരാടി നിർമ്മിച്ച അതിനോടു വെച്ചുകെട്ടി. മുടന്തന്മാർക്കു പററിയ ഒരു വടിയും കരുതി ടോടി തന്റെ സൈക്കിളിന്മേൽ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു ലോകം ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ആസ്രിയ, ജർമ്മനി, റഷ്യ ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ സൈക്കിളി

മേൽ സഞ്ചരിക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെങ്കിലും, വഴിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചില ബുദ്ധിമുട്ടുകൾകൊണ്ടു സ്വന്തരാജ്യമായ ഇററലിയിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങേണ്ടിവന്നു.

ജമ്നാങ്കാർ, ബെൽജിയം എന്ന രാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ച യുദ്ധം തുടങ്ങിയ ഉടനെ ടോടിക്ക ഒരു പടയാളിയായിച്ചേരുന്നതുള്ള ആഗ്രഹം ദിവസേന വർദ്ധിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിനേറയും ഫ്രാൻസിനേറയും ഭാഗത്താണ് ഇററലി ചേരേണ്ട സ്വായം എന്നു പല കുറിയും റോമിലെ തെരുവീഥികളിൽവെച്ചു ടോടി പ്രസംഗിക്കുകയും, രാജ്യസ്ഥം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇററലി യുദ്ധത്തിൽ പങ്കാകാണ്ട ദിവസംതന്നെ സൈക്കൾ വകുപ്പിൽ ഒരു യോദ്ധാവായി ചേർക്കുവാൻ ടോടി അപേക്ഷിച്ചു. അനേകം ഓഫീസർമാരേയും സ്റ്റേഫിതന്മാരേയും മന്ത്രിമാരേയും പലതവണയായി ഈ യുദ്ധാവകുപ്പുകളിലും തന്റെ ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിച്ചില്ല. പിന്നീട് കുറെ ആഴ്ചയോളം പട്ടാളക്കാരുടെ കൈനില വിടാതെ ഗോപ്യമായി പട്ടാളത്തിൽ ചേർത്തുകിട്ടുവാൻ ടോടി പഠിച്ചുവിദ്യകളെല്ലാം നോക്കി. എന്നിട്ടും നിരാശയല്ലാതെ ഫലമുണ്ടായില്ല. ഒരു ദിവസം ഒരു പട്ടാളക്കാരന്റെ ഉടുപ്പു വിലക്കുവാങ്ങി ധരിച്ചു പോക്കുത്തിലേക്കു തന്റെ സൈക്കൾ ഓടിച്ചു. സ്ഥലത്തെ ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ടോടിയുടെ ജാഗ്രതയും പ്രവൃത്തിയുമാകണ്ടു സന്തോഷിച്ചു, അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രാരം, കലശലായി യുദ്ധം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കുതന്നെ അവനെ അയച്ചു. ടോടിയെ ശത്രുക്കൾ കണ്ടാൽ കയ്യും കാലും ഒടിഞ്ഞവരെക്കാട്ടി പട്ടാളത്തിൽ ചേർക്കുന്നുവെന്ന പരിഹാ

സം ഉണ്ടായേക്കുമോ എന്നു സൈന്യാധിപൻ ആദ്യം സംശയിച്ചിരുന്നു.

ടോടിയുടെ സ്റ്റേഫിനമാർക്കൊക്കെ അവനെ വലിയ സ്റ്റേഫവും ബഹുമാനവുമായിരുന്നു. വല്ലവരും അവരുടെ ജോലിയെപ്പറ്റിയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെക്കുറിച്ചും പിറുപിറുക്കുന്നതു കണ്ടാൽ അങ്ങിനെ പിറുപിറുത്താൽ ശത്രുക്കളെ തോല്പിക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നും, രാജ്യസ്റ്റേഫത്തെ ഓർത്തുകിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യരുതെന്നും ശാന്തവാക്കുകൾ പറയുക പതിവാണ്. ടോടിയുടെ നാവിൽനിന്നു ഇപ്രകാരം വീഴുന്നതുകേട്ട് അനേകം ഭടന്മാർ അസാധാരണ ധൈര്യം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു കാലില്ലെങ്കിലും രണ്ടു കാലുള്ളവരെക്കാൾ സമർത്ഥനായ യോദ്ധാവാരെന്നു ടോടിയെപ്പറ്റി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും മറ്റും പറയാറുണ്ട്. നല്ല സൂത്രക്കാരനായതിനാൽ ശത്രുക്കൾ കാണാതെ ഇഴഞ്ഞുപോയി ചെലുത്തുന്ന ധീരകൃത്യങ്ങൾ അധികവും ടോടിയെ ആയിരുന്നു അവർ ഏല്പിച്ചിരുന്നത്.

പോർക്കുത്തിൽ വെച്ചു അനിതര സാധാരണമായ ധീരത കാണിച്ചുവെങ്കിലും, ടോടി തന്റെ രാജ്യത്തിനു വേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ കയ്യാൽ മരിക്കേണ്ടിവന്നു. രാജ്യത്തേയും പ്രിയപ്പെട്ട അമ്മയേയും കുറിച്ചു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആയാൾ മരിച്ചതു. ടോടിയെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്നില്ല. പേരെടുത്ത മഹാനുമായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും ഈ യുവാവിന്റെ ജീവിതം ലോകത്തിനു എന്നേക്കും ഒരു പാഠമായിത്തീരേണ്ടതിന്നു റോം പട്ടണത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രതിമ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും .

വലിയ ധനിക.

—:0:—

ലോകത്തിലെ സ്രീകൃഷ്ണ ഇടയിൽ ഏറ്റവും വലിയ ധനിക മിസ്സിസ് യോൺസുസുകി എന്ന ജാപ്പാൻകാരിയാണെന്നു കണ്ടിരിക്കുന്നു. 20കൊല്ലംമുമ്പു ഈ സ്രീസാധാരണ കച്ചവടക്കാരനായ ഒരു ജാപ്പാൻകാരന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു. ഇന്നോ കണക്കില്ലാത്ത ധനം സമ്പാദിച്ച ഒരു വിധവയാണ്. ഇതാക്കെ സ്വന്തസമ്പാദ്യമാണെന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ ആശ്ചര്യപ്പെടാത്തവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ആരും അറിയാതെ ലോകത്തിൽ ഒരു മൂലയിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഈ മഹതി ലോകവിശ്രുതനായ കച്ചവടക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥാനം അർജിച്ചത് എങ്ങിനെയാണെന്നു വിവരിക്കുന്ന ഒരു പുസ്തകം ഒരു ദിവസം മിസ്സിസ് യോൺസുസുകിതന്നെ എഴുതിയ ലോകോപകാരത്തിനായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമായിരിക്കാം.

ഈ മഹതിയുടെ ഭർത്താവു പഴയനമ്പ്രഭായക്കരനായ ഒരാളായിരുന്നു. ഭർത്താവിന്റെ മരണശേഷം ഈ മാന്യകച്ചവടത്തിൽ ഏർപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ദിനക്രത്യങ്ങൾ ശരിയായി നിറവേറുന്ന സാധാരണ ബുദ്ധിസാക്ഷര്യം ഉള്ളവർക്കു സ്വസ്ഥമായതുകൊണ്ടു ജീവദശ വിജയകരമാക്കിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നു ജാപ്പാൻ രാജ്യത്തിനും ലോകത്തിനൊട്ടുക്കും ഉദാഹരണമാക്കി കാണിക്കേ

ഞ്ഞതിന്നു ഈ വിധവ യത്നിച്ചുതുടങ്ങി. ഭർത്താവാൽകിട്ടി
 യിരുന്ന ചെറിയ സ്വത്തുക്കൾ വിറ്റു പണമുണ്ടാക്കുന്ന
 ഒരു കമ്പനിയിൽ ആദ്യമായി ഇവർ കറെ ഓഫീസർമാർ
 എടുത്തു. ക്രമേണ ആ കമ്പനിയിലെ നടത്തിപ്പിന്നു ഉത്ത
 രവാദികളായ ഡയറക്ടർമാരിൽ ഒരു സ്ഥാനം കൈക്കൊ
 ണ്ടു. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ കമ്പനിയിലെ മാനേജിങ്ങ്
 ഡയറക്ടറായി. 20 കൊല്ലത്തോളം അദ്ധ്വാനം ചെയ്ത
 തിന്റെ ഫലമായി ഇന്നു ജാപ്പാനിലെന്നുമാത്രമല്ല, ബ്രി
 ത്തനിലും അമേരിക്കയിലും ശ്രീലങ്കയിലും കച്ചവടനേതാക്ക
 ളായതോടുകൂടി, വ്യവസായശാല ഉടമസ്ഥന്മാരായതോടുകൂടി ഇ
 ടയിൽ, മിസ്സിസ് യോൺസുസുകി അഗ്രഗണ്യയായിത്തീ
 ന്നിരിക്കുന്നു. പഞ്ചസാരയുണ്ടാക്കുന്ന ശാല, ചെമ്പു, തു
 ത്തനാകം, ഈയം എന്നീവോക്കങ്ങളുടെ ഖനികൾ, ലോ
 ഹവെൽപ്പ് ശാലകൾ, നൂൽകമ്പനികൾ, റബ്ബർത്തോട്ടങ്ങൾ
 കപ്പലുകൾ, കപ്പൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ശാലകൾ എന്നിവകളു
 ടെ ഉടമയാകുന്നു ഇപ്പോൾ ആ മഹതി. ഇതൊക്കെ
 കൊണ്ടുതന്നെ ഇവരുടെ സ്വത്ത് എത്രകോടി വിലയു
 ണ്ടെന്നു ഊഹിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. സ്വപ്രയത്നംകൊ
 ണ്ടും സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞകൊണ്ടും എത്ര ആയിരം സ്രീപുരു
 ഷന്മാർക്കാണ് മിസ്സിസ് യോൺസുസുകി മുഖാന്തരം പ്രവൃ
 ത്തി ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതെന്നും, ജീവിതം കരകൂടി സു
 ഖകരമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നും പായുവാ
 ന് പ്രയാസം.

കൃഷിക്കാരനായിരുന്ന ഒരു മന്ത്രി.

അന്യന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങൾ കണ്ടും കേട്ടും മനസ്സിലാക്കുന്ന സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി പ്രവർത്തിപ്പാനും അവരുടെ നില നന്നാക്കുവാനും ഒരുമ്പെടുന്ന ഒരാളെ പ്രകൃതികൂടി സഹായിക്കും എന്നുള്ളതിന്നു്, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രി (Prime Minister) ആയ ബഹുമാനപ്പെട്ട റാംസെ മക്ഡൊണാൾഡിന്റെ ജീവചരിത്രം ഒരു ഉത്തമദൃഷ്ടാന്തമാണു്. സ്കോട്ട്ലണ്ടിൽ വടക്കു കിഴക്കുഭാഗത്തു ലോസ്സിമെത്തു് എന്ന ചെറിയ പട്ടണത്തിലെ ഒരു മഹാദരിദന്റെ കുടിലിലായിരുന്നു ഈ മഹാൻ ജനിച്ചിരുന്നതു്. അവിടെയുള്ളവർ മിക്കവരും അന്നു ജീവിതം നയിച്ചിരുന്നതു് കുന്നുകാലികളെ വളർത്തിയും കൃഷി ചെയ്തും കടലിൽപോയി മത്സ്യം പിടിച്ചും ആയിരുന്നു. ഈ ബാലന്റെ ജനനകാലത്തും അന്റെ വീട്ടിൽ ഒരു സമ്പ്രദായമുണ്ടായിരുന്നു. തുടങ്ങിയപ്പോൾ കഴുപ്പു, മേടം എന്നീ തൃാദികൾപോലും തീരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലത്രെ. പക്ഷെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ബുദ്ധിവികാസം ഉണ്ടായിരുന്നവരല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ തച്ചോളിച്ചാട്ടുപോലെ അവിടങ്ങളിലുള്ള മഹാമാരെപ്പറ്റി പഴയരീതിയിലുള്ള പാട്ടുകൾപാടി കാലംകഴിക്കുകയായിരുന്നു കുട്ടിയുടെ വലിയമ്മ മുഖ്യജോലിയായി വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്നതു്.

“ഡോമിനിസ്” എന്നു സാധാരണയായി വിളിച്ചുവരാറുള്ള തുരുനാഥന്റെകീഴിൽ ബാലനായ മാക്ഡൊണാ

രൂഡിനെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനായേല്പിച്ചു. ഡോമിനിസിന്റെ സ്കൂൾ ഒരു ചെറിയ ഗ്രാമസ്കൂൾമാത്രമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശിഷ്യന്മാരെ സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. കുട്ടികൾക്കു പററിയ പല പുസ്തകങ്ങളും ശേഖരിച്ച സ്കൂളിൽ അദ്ദേഹം ചെറിയൊരു ലൈബ്രറി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. മാക്ഡനാറുഡ് അധികം താമസിയാതെ സ്കൂളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം വായിച്ചുതീർത്തു. പുസ്തകവായന എന്നതു കുട്ടിക്കാലത്തുതന്നെ അദ്ദേഹത്തിനു ഒരു ശീലമായിത്തീർന്നു. ഈ ചെറുപട്ടണത്തിൽ പുസ്തകം സൂക്ഷിക്കാറുള്ളവരുടെയെല്ലാം സ്നേഹം ബാലൻ ഉടനെ സമ്പാദിച്ചു. ഒരുവിധം പുസ്തകങ്ങളെല്ലാം ഇരവുവാങ്ങിയും വായിച്ചു. വീട്ടിലെ ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ട് ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ സ്കൂൾ വിട്ടു കുട്ടി കരിയും നുകവും എടുത്തു വയലിലിറങ്ങേണ്ടിവന്നു. ഡോമിനീസിന്റെ ഉത്സാഹത്താൽ മാക്ഡനാറുഡ് കൃഷിത്തൊഴിൽവിട്ടു ഒരു അദ്ധ്യാപകവിദ്യാർത്ഥിയായി. ക്രമേണ തനിക്കും ഒരു ഗുരുനാഥന്റെ സർട്ടിഫിക്കറ്റുറുകിട്ടി.

20 വയസ്സാകുമ്പോഴേക്കുതന്നെ കഥകൾ എഴുതിയും മറ്റും പട്ടണത്തിലുള്ള ജനങ്ങൾക്കു മാക്ഡോനാറുഡ് നല്ല പരിചിതനായി. ലോസ്സിമെന്ത് പട്ടണം ഈ യുവാവിന്റെ ഭാവിക്ക് പററിയതായിരുന്നില്ല. കയ്യിൽ കാശില്ലാതെയും സഹായത്തിനായി അങ്ങുമിങ്ങും തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ സ്നേഹിതന്മാർ ഇല്ലാതെയും മാക്ഡനാറുഡ് ലണ്ടൻപട്ടണത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. അവിടെ ഒരു പാണ്ടികശാലയിലെ ഗുമസ്തന്റെ ജോലിയായിരുന്നു ഇദ്ദേഹത്തിന് ഒന്നാമതായി കിട്ടിയത്. ഇതു ജീവിതമാകുന്ന ഏണിയുടെ ഒന്നാമത്തെ പടിയായി കരുതി സ്ഥിരോത്സാഹിയായി പ്രവർത്തിച്ചുപോന്നു. ലണ്ടനിലെ വി

ശേഷപ്പെട്ട പുസ്തകശാലയായിരുന്ന “ഗിർഡ്ഹാൾ” എന്ന ഗ്രന്ഥശാലക്കു സമീപമായിരുന്നു മാക്ഡനാൾഡിന്റെ പ്രവൃത്തിശാല. അദ്ദേഹം ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങളെല്ലാം ചെലവാക്കിയത് അവിടെയായിരുന്നു. ഉച്ചക്കു സാപ്പാടിനായുള്ള മിക്ക സമയവും ഈ പാണ്ടികശാല ഗുമസ്തൻ ലൈബ്രറിയിൽതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. പ്രവൃത്തിസമയംകഴിഞ്ഞാൽ ചില പ്രത്യേകവിഷയങ്ങൾ പഠിച്ചിരുന്ന ക്ലാസ്സുകളിൽ ചേർന്ന് മാക്ഡനാൾഡ് പഠിച്ചുവന്നു. അല്പം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായി പരിചയമായി. “സയൻസ്” എന്നു പറയുന്ന നവീന ശാസ്ത്രത്തിൽ അതിസാമർത്ഥ്യം കണ്ടതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രേരണയാൽ മാക്ഡനാൾഡ് പാണ്ടികശാലയിട്ടു ക്രമേണ സയൻസ് വിഷയത്തിൽ ചില പരീക്ഷകൾക്കുപോയി അവയുൾ പാസ്സായി. പക്ഷെ ദേഹത്തെ തീരെ ഗണ്യമാക്കാതിരുന്നതിനാൽ മാക്ഡനാൾഡ് അധികം താമസിയാതെ സുഖക്കേടിലകപ്പെട്ടു. “ഉയ്യാർ ശാലം ഉപകാരം” എന്ന ചൊല്ല് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കയ്യിൽ ശരിക്കുപറ്റി. ഈ സുഖക്കേടുകാലത്തായിരുന്നു സയൻസ് വിദ്യാഭ്യാസം തുടർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാക്ഡനാൾഡിന്റെ ശ്രദ്ധപതിഞ്ഞിരുന്നത്.

ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യഭരണത്തിനു ഉത്തരവാദിയായ പാർലിമെൻ്റ് സഭയിലെ അംഗമാവാൻ ഉത്സാഹിച്ചിരുന്ന ഒരു മാക്ഡനാൾഡിനോടു തന്റെ പ്രൈവറ്റ് സിക്രട്ടറിയായിരിക്കുമോ എന്നന്വേഷിച്ചു. ആഴ്ചയിൽ 40 ഷില്ലിങ്ങ് (30 ക) ശമ്പളം കൊടുക്കാം എന്നു പറഞ്ഞത് ഈ യുവാവിനു വലിയ “നിധി”യായിത്തോന്നി. ബ്രിട്ടീഷ് രാജ്യത്തുകാക്കുള്ള പരീക്ഷവാൻ ഇതു നല്ലൊരു വസരമായിരുന്നു. അയാളുടെ കൂടെ നാലുകൊല്ലം കഴി

ചുതിൽ പിന്നെ തന്റെ തുലിക തനിക്കു ഭക്ഷണം നൽകുമെന്നും പരോപകാരപ്രദമായ ഉദ്യമങ്ങളിൽ തന്നെ സാമാനിക്കുമെന്നും മാക്ഡനാൾഡ് മനസ്സിലാക്കി. പത്രലേഖകന്റെ നിലയിൽ ചില പത്രങ്ങളിൽ ശക്തിയുള്ള ലേഖനങ്ങൾ എഴുതിവിട്ടു. പാർലിമെൻറിലെ ഒരു അംഗമാവാൻ താൻ തന്നെ ഉത്സാഹിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ക്രിസ്തുമതത്തിന്റെ സാക്ഷരർ ഏറ്റെടുത്തിയും, സമത്വം, സാഹോദര്യം, ധനവാന്മാരുടെ മറകൾ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രസംഗിച്ചും മറ്റും ഇദ്ദേഹം കരം സമ്പാദിച്ചു. ഒരു ദിവസം മാക്ഡനാൾഡിന് ഒരു സ്ത്രീയുടെ കത്തും, തന്റെ മഹത്തായ ഉദ്യമത്തിലേക്ക് ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളുവാനാണെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ബേങ്കിലേക്ക് ഒരു ചെക്കും കിട്ടി. അധികം താമസിയാതെ അവർ രണ്ടുപേരും കണ്ടുമുട്ടുവാനിടയായി. അവരുടെ ജീവിതം ഒന്നായിരുന്നതിനാൽ കല്യാണവും വേഗം കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഈ മഹതി മാക്ഡനാൾഡിനെ പല നിലയിലും സഹായിച്ചുപോന്നു. അവർ രണ്ടുപേരും കുറുകാലം അമേരിക്ക, കാനഡ, ഇന്ത്യ, ആഫ്രിക്ക, ആസ്ത്രേലിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു. അധികകാലം ദാമ്പത്യസുഖം അനുഭവിച്ചിരിക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിച്ചില്ല. 1911-ലാണ് ഭാര്യ മരിച്ചത്. ഭാര്യയുടെ മരണം മാക്ഡനാൾഡിനു വലിയൊരു നഷ്ടമായിത്തീർന്നു. അനീതിയോടുള്ള തന്റെ പേരടത്തിൽ ഭർത്താവോടു ഒപ്പമായിത്തന്നെ ഭാര്യയും പെരുത്തിയിരുന്നു. സൗത്ത് ഡാക്കോട്ടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു ഉത്തമവൃദ്ധനായിരുന്നു ഈ മഹതിയുടെ ജീവിതവും. കുറുകാലം മാക്ഡനാൾഡും 5 മക്കളും വളരെ വ്യസനത്തിൽ കഴിച്ചുവെങ്കിലും ജനങ്ങളോടു, പ്രത്യേകിച്ചു സാധുജനങ്ങളോടു, ത

നിക്കുള്ള ഉത്തരവാദിത്വം അദ്ദേഹം മറന്നിരുന്നില്ല. ക്രമേണ മാക്ഡനാൾഡ് തൊഴിലാളികളുടെ മുഖ്യ നേതാവായിത്തീർന്നു. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ നിലയിൽ പല തുണങ്ങളും നാട്ടുകാർക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിൽ യുദ്ധം മേലാൽ ഉണ്ടാകാതിരിക്കാനുള്ള ഏല്പാടു ചെയ്യാനാണ് മാക്ഡനാൾഡ് മുഖ്യമായി അദ്ധ്വാനിച്ചുവരുന്നത്. ഈ മഹാൻ ഇപ്പോൾ 65 വയസ്സായി. രാജ്യകാര്യവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള ദൈവനരം മാക്ഡനാൾഡ് വെറുതെ കളഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇന്നും മീൻപിടുത്തക്കാരനായോ ഉരുക്കിഴങ്ങ് വിൽക്കുന്നവനായോ മാത്രം ജീവിതം നയിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. ലോകനന്മക്കായി സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു മഹാൻ ലോകത്തിനു നഷ്ടവുമാകുമായിരുന്നു. ജീവിതയുദ്ധങ്ങളിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു രാഷ്ട്രീയകളരിയിൽ, ഇദ്ദേഹം അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്ന ബുദ്ധിമുട്ടുകളും കഷ്ടതകളും ചില്ലറയല്ല. അവയൊന്നും ഗണ്യമാക്കാതെ അദ്ധ്വാനിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാൽ ഇന്നിതാ ഒരു സാമ്രാജ്യഭരണത്തിന്റെ തലവനായി ഈ മഹാനെ നാട്ടുകാർ തിരഞ്ഞെടുത്തിരിക്കുന്നു.

ലോകത്തെ മുഴുവനും കലുക്കിയ മഹായുദ്ധം ഇല്ലാതിരിപ്പാൻ മാക്ഡനാൾഡ് വളരെ യത്നിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പാർലിയമെന്റ് 1914 ആഗസ്റ്റ് 14-ാംനു കൂടിയിരുന്ന യോഗത്തിൽനിന്നു ജർമനിയുമായി യുദ്ധം തുടങ്ങാമെന്നു നിശ്ചയിച്ചിരുന്ന അവസരത്തിൽ രാജ്യകാര്യ സിക്രട്ടറിയെ നോക്കി വളരെ ധ്വസനത്തോടെ മാക്

ഡനാർഡ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:—“നിങ്ങളുടെ നയം നന്നല്ലെന്നു മേലാൽ ചരിത്രം ഘോഷിക്കും”.

ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും യുദ്ധഭ്രാന്തന്മാരായതു കൊണ്ടു അവർ മാക്ഡനാർഡിനെ ഭൂഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കുറെ കൊല്ലങ്ങളോളം പാർലിയമൻററിലെ അംഗമായിട്ടു ഓദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തില്ല. 1923-ൽ പിന്നേയും അദ്ദേഹം ജനസമ്മതൻററ നിലയിൽ തൊഴിലാളിസംഘംനേതാവായി. തൊഴിലാളിസംഘം ചരിത്രത്തിൽ ഒന്നാമതായി ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യഭരണം ഉടനെ ഏറ്റെടുത്തു. മാക്ഡനാർഡ് മുഖ്യ മന്ത്രിയായി. പക്ഷെ ടോറി, ലിബറൽ എന്നീ പേർ പറയുന്ന രണ്ട് എതുകുക്കികളും ഒത്തുകൂടി തൊഴിലാളികളിയെ അധികം താമസിയാതെ ഭൂരിപക്ഷം ഇല്ലാതാക്കിത്തീർത്തു. മാക്ഡനാർഡ് മന്ത്രിസ്ഥാനവും രാജിവെക്കേണ്ടിവന്നു.

1929-ൽ തൊഴിലാളികളിതന്നെ രണ്ടാമതും മുന്നണിയിൽ വന്നു, റാസെ മാക്ഡനാർഡ് മന്ത്രിസ്ഥാനം കയ്യേറ്റു. പിന്നീട് തൊഴിലാളികളിയീൽ ചിലർ അദ്ദേഹത്തിന് എതിരായപ്പോൾ എല്ലാ കക്ഷിക്കാരും കൂടി “നേഷനൽഗവർണ്മെന്റ്” ഏല്പെടുത്തി മാക്ഡനാർഡിനെ തന്നെ മന്ത്രിയായി രാജ്യകാരും ഭരമേല്പിച്ചു.

ലോകത്തിൽ സ്ഥിരമായ സമാധാനം ഉണ്ടായ്ത്തീരാനാണ് അദ്ദേഹം ഒന്നാമതായി പ്രയത്നിച്ചുവരുന്നത്. “വലിയ തോക്കുകൾകൊണ്ടും പട്ടാളങ്ങൾകൊണ്ടും നമുക്ക് സ്ഥിരമായ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. സഹകരണംകൊണ്ടും അന്യോന്യ സൗഹൃദംകൊണ്ടും മാത്രമെ അതു സാധിക്കയുള്ളൂ” എന്നു ഈ മഹാൻ എപ്പോഴും കൊട്ടിഘോഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഭാരതമാതാവിന്റെ പത്രമാരിൽ അഗ്രഗണ്യനായ ഒരു മഹാൻ.

വിലന്തേറിയ അനേകായിരം രത്നങ്ങൾ ഭൂമിയുടെ അടിയിൽ കിടക്കുന്നു; സ്വപ്നത്തിന്നും കണക്കില്ല. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം എടുത്തുനോക്കിയാൽ അർഹമാരാകുന്നത് ആരാണ്? ബുദ്ധിമാഹാത്മ്യംകൊണ്ടു മാത്രം ഇവയെ ഭൂമിയുടെ മുകളിൽ എത്തിക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു കോലാരിലേയും മറ്റും സ്വപ്നവാനികൾ കാണുന്നൊ അവയിൽ ഇറക്കിനോക്കുവാനൊ സാധിച്ചവർ ഉടനെ ബോദ്ധ്യപ്പെടും. എന്നാൽ ബുദ്ധിശക്തി, സ്ഥിരഃസ്വാഹം, സംഘടനാശക്തി എന്നിവ ഒത്തുകൂടിയതാൽ മാത്രമെ ഏതു വലിയ കാര്യവും സാധിക്കയുള്ളൂ എന്ന തത്വം മനസ്സിലാക്കി തന്റെ അഗാധബുദ്ധിയും സ്വാർത്ഥത്യാഗം, പരോപകാര തല്പരത എന്നീ സ്വഭാവഗുണങ്ങളും ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി അർപ്പിച്ച ഒരു മഹാനാണ് ശ്രീമാൻ ഗോപാലകൃഷ്ണഗോഖലെ. ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ തന്റെ നാടുകാരുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്കു ഗോഖലെ പാത്രമായിത്തീർന്നു. യൂറോപ്യന്മാരുടെ നയങ്ങളെപ്പറ്റി ചിലപ്പോൾ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അവരും അദ്ദേഹത്തോടു വലിയ ബഹുമാനവും സ്നേഹവുമുള്ളവരായിരുന്നു. ഗോഖലെ ഒരു ഉത്തമ രാജാഭിമാനിയും രാജഭക്തനുമായിരുന്നു.

1866-ൽ മഹാരാഷ്ട്ര രാജ്യമായ കോലാപുരിയിൽ ഒരു സാധുക്കടുംബത്തിലായിരുന്നു ഗോഖലയുടെ ജനനം. എഫ്. എ. പരീക്ഷ പാസ്സായതുവരെ അവിടുത്തെ കോളേജിലായിരുന്നു പഠിച്ചുവന്നത്. 1884-ൽ ബോമ്പായിലെ എൽഫിൻസ്റ്റൻ കോളേജിൽ പഠിച്ച ബി. എ. ബിരുദം സമ്പാദിച്ചു. ഇങ്ങിനെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം മതിയാക്കിയ ഉടനെ ജീവിതരേഖയിലായി. ഒരു സ്കൂൾമാസ്റ്ററുടെ ഉദ്യോഗമായിരുന്നു ഈ യുവാവു സ്വീകരിച്ചത്. ആ കാലങ്ങളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യാഗ്രികളായി അല്പം ചിലർക്കു ഡക്കൺ വിദ്യാഭ്യാസയോഗം എന്ന ചെറിയൊരു യോഗം സ്ഥാപിച്ചു. അവരുടെ ജീവദശയുടെ മുഖ്യഭാഗം വിദ്യാഭ്യാസ വർദ്ധനത്തിനായും, യുവാക്കന്മാരെ അതിമഹത്തായ ആദർശങ്ങളിൽ താല്പര്യമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നതിനായും നയിച്ചിരുന്നു. 70കു. മാസ്റ്ററായി പുനാ പട്ടണത്തിലെ ഫർഗൂസൻ കോളേജിൽ ഗോഖല ഒരു പ്രൊഫസറായിച്ചേന്നു. അന്നുമുതൽ 20 കൊല്ലം വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുവേണ്ടി തന്റെ ജീവിതം അർപ്പിക്കണമെന്ന അദ്ദേഹം മനസ്സുകൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തി. തന്നോടുതന്നെ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഈ ശപഥം നിറവേറുകയും ചെയ്തു. ക്രമേണ ഗോഖല ആ വിശിഷ്ടവിദ്യാലയത്തിലെ പ്രിൻസിപ്പാലായിത്തീർന്നു. അനേകം യുവാക്കന്മാർ ഈ മഹാന്റെ ഉത്തമഗുണങ്ങളിൽനിന്നു പല പാഠങ്ങളും പഠിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആദർശപുരുഷന്മാരിൽ ചിലരെങ്കിലും വിദ്യാഭ്യാസോന്നമനത്തിനായി തങ്ങളുടെ ജീവിതം അർപ്പി

കുടുംബത്തിൽ മാത്രമെ വാസ്തവമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഫലം നമ്മുടെ നാട്ടുകാരും ഭാവി പൗരന്മാരും അനുഭവിക്കുകയുള്ളൂ.

അല്പാപകൃത്യങ്ങൾക്കു പുറമെ ഈ കാലങ്ങളിൽ മറ്റു പൊതുജനവിഷയങ്ങളിലും ഗോഖലയുടെ ശ്രദ്ധ തിങ്ങിയിരുന്നു. ബോമ്പായിൽ ഒരു ഫൈക്കോടതിജഡ്ജിയായിരുന്ന റാന്നഡെ എന്ന മഹാന്റെ പ്രത്യേക നോട്ടത്തിൻകീഴിൽ ഗോഖല 12 കൊല്ലം രാജകാര്യസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങൾ അല്പയനം ചെയ്തു. പുനയിൽനിന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്ന “സുധാകര” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ്—മറാഠിപത്രത്തിന്റെ ഒരു അധിപസ്ഥാനവും കുറെ കാലം നമ്മുടെ കഥാപുരുഷൻ വഹിച്ചിരുന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള പല ജോലിത്തിരക്കുകളുടെ ഇടയിൽ നാലുകൊല്ലത്തോളം ബോമ്പായി സംസ്ഥാനരാഷ്ട്രീയസഭയുടെ സിക്രട്ടറി ആയിരിക്കുവാനും അദ്ദേഹം സമയം കണ്ടിരുന്നു. പൊതുജനകാര്യങ്ങളിൽ ഗോഖലയ്ക്കുള്ള ശ്രദ്ധയും അഗാധജ്ഞാനവും അന്നുതന്നെ ജനങ്ങൾ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിരുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വരവുചെലവു കണക്കുകളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുവാൻ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന വെൽബിക്രമീഷന്റെ മുമ്പാകെ തെളിവുകൊടുക്കേണ്ടതിന്നു ഇംഗ്ലാണ്ടിലേക്കുപോകുവാൻ 1897-ൽ ബോമ്പായിലെ പൊതുജനങ്ങൾക്കുടി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നതു ഗോഖലയേയും വാച്ചാ എന്ന പ്രസിദ്ധനായ മഹാനേതുമായിരുന്നു. അന്നു ഇന്ത്യയെ സംബന്ധിച്ച കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലാണ്ടിൽവെച്ചു അനേകം പ്രസംഗങ്ങളും ഗോഖല നടത്തിയിരുന്നു.

1902-ൽ മാസത്തിൽ 30കു പെൻഷനായി ഫർഗുസൻകോളേജിലെ പ്രിൻസിപ്പാൽ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹം പിരിഞ്ഞു. ഇതിന്നു അല്പം മുമ്പുതന്നെ ഗോഖലയെ ബോമ്പായിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ ഒരു അംഗമായിജനങ്ങൾ നിയമിച്ചിരുന്നു. അപ്പോൾ ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്നൊട്ടാകെയുള്ള സാമ്രാജ്യനിയമനിർമ്മാണസഭയിലെഒരംഗമായും അദ്ദേഹത്തെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഗോഖലയുടെ പ്രസംഗങ്ങൾ കേൾക്കുവാനും അവയെപ്പറ്റി പത്രങ്ങളിൽ വായിക്കുവാനും ജനങ്ങൾക്കു വലിയ പ്രതിപത്തിയായിരുന്നു. ഏതൊരു വിഷയത്തെപ്പറ്റി വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുമ്പോഴും അവയെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ കണക്കുകളും വിവരങ്ങളും കാണിച്ചുകൊണ്ടു പ്രസംഗിച്ചിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം സഭകളിൽവെച്ചു പ്രസംഗിക്കുവാൻ എഴുനീല്ക്കുമ്പോൾതന്നെ എതിർകക്ഷികൾക്കും യൂറോപ്യന്മാർക്കുകൂടിയും ഭയവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടായിരുന്നുപോൽ. ഗോഖലയുമായി പൊരുതുന്നതു തനിക്കു വലിയ സാന്താഷമായിരുന്നുവെന്നും താൻ ഇടപെട്ടവരിൽ ഏറ്റവും പ്രാപ്തനായ ഇന്ത്യക്കാരൻ അദ്ദേഹമായിരുന്നുവെന്നും ഒരവസരത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ വൈസരോയി ആയിരുന്ന കഴ്സൺപ്രഭു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഭാരതഭൂമിയുടെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റിയും, നമുക്കു അത്യാവശ്യമായ പരിഷ്കാരങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇവിടെവെച്ചു മാത്രമല്ല, പിന്നീട് ഇംഗ്ലണ്ടിലും രണ്ടുമുന്നകറി പോയി ഗോഖല ശക്തിയായി വാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇവയുടെ ഫലമായി പലതും സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഓരോ സംസ്ഥാനത്തിൽ അല്പം ചിലക്കിലും
 രാജ്യസേവനത്തിനുവേണ്ടി അങ്ങളുടെ ജീവനെ അർപ്പിക്കു-
 വാൻ ഒരുങ്ങുന്ന അത്യാവശ്യമാണെന്നുകണ്ടു ഭാരതസേ-
 വാസംഘം (Servants of India Society) എന്ന പേരി-
 ൽ ഗോഖല ഒരു സ്ഥാപനം ഏർപ്പാട് ചെയ്തു. നമ്മുടെ
 രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഗോഖല ചെയ്തിട്ടുള്ള അനവധി ഗു-
 ണങ്ങളിൽ ഇതിനു നിശ്ചയമായും ഒന്നാംസ്ഥാനം കൊ-
 ടക്കേണ്ടതാണ്. ഈ ഏർപ്പാടനിമിത്തം വലിയ വിദ്യാ-
 ഭ്യാസം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളവരും ബുദ്ധിമാന്മാരും പ്രാവീണ്യ-
 മായ കോപേർ ഇങ്ങിനെ അങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്
 അത്യാവശ്യമായ ഒരു തുക മാത്രം ശമ്പളമായി വാ-
 ങ്ങി പല സ്ഥലങ്ങളിലും വേലചെയ്യാനാണു് ഏർപ്പാ-
 കേവലം രാജ്യഭരണകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, അതിയായി
 ക്ഷാമംകൊണ്ടും മറ്റും ജനങ്ങൾ സങ്കടപ്പെടുന്ന അവസ-
 രങ്ങളിലും ഈ “സേവകന്മാർ” അത്യുദ്ധാനം ചെയ്തു പ്ര-
 വർത്തിക്കുകയും, മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചുകാ-
 ണു് അതാവശ്യത്തിന്നു യോജിച്ച ഓരോ സംഘടന
 ഏർപ്പാടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. മലബാറിലെ നാട്ടു-
 പാക്കളിലെ അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടിയും മുതിർന്നവരുടെ
 വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു വേണ്ടിയും മറ്റും കോഴിക്കോട്ടു് ഏ-
 റ്പാടുത്തിയ “ദേവധാർ മലബാർ റിക്രൂട്ട്മെന്റ് ഓഫീസ്” എന്ന സ്ഥാപനം ഈ സേവാസംഘത്തിന്റെ ഭാഗ-
 ത്തിൽ കീഴിൽ നല്ല നല്ല വേലചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഇ-
 ന്ത്യാരാജ്യം ഒട്ടകം പടർന്നുപിടിച്ച ഒരു സംഘടനയുടെ

കർത്താവു മഹാനായ ഗോവചലയാണെന്നു ഭാരതമാതാവോടു സ്നേഹമുള്ള എല്ലാ സന്താനങ്ങളും കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്.

സാമുദായികനിലയിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കണ്ടുവരുന്ന അനീതികളോടും ഈ മഹാൻ ശക്തിയോടുകൂടി പൊരുത്തമില്ലാത്തതിന്നിട്ടില്ല. ഇതിനുള്ള വലിയ ആശയം ഗോവചലതന്നെ നടത്തിവന്നിരുന്ന “ദായൻപ്രകാശ്” എന്ന മറാട്ടിലിനപത്രമായിരുന്നു. ദേഹാത്മ പ്യാദായംകൊണ്ടും മറ്റും ശരിയായി സൂക്ഷിക്കാതെ അശുഭപാപം ചെയ്തു ജീവിച്ചിരുന്നതിനാൽ ‘ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന്റെ തിളക്കുന്ന നക്ഷത്രം’ എന്ന പേരേടുത്ത ഈ മഹാൻ അധികം പ്രായം ചെന്നതിന്നുമുമ്പ് ഇഹലോകം വിട്ടു. ഗോവചലയെ കൊണ്ട് ഇനിയും സാധിക്കാവുന്ന വൻകാര്യങ്ങൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്നു നഷ്ടമായിപ്പോയെങ്കിലും, ആ ചെറിയ ജീവിതത്തിൽ ഏതെല്ലാം മഹാകൃത്യങ്ങൾ സാധിച്ചുവെന്നോർക്കുമ്പോൾ നാം ഓരോരുത്തരും നമ്മുടെ സമയവും ശക്തിയും ശരിയായി ചെലവഴിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും, പലരുടെയും ഉള്ളിലുള്ള പൊതുജീവിതത്തിനുവേണ്ടി ഉള്ളിയിടുന്ന നമ്മുടെ ഓരോ ചെറുജീവനം വല്ലതും സ്ഥിരപ്രതാപമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും ഗാഢമായി ആലോചിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരു കുതിരക്കാരന്റെ

ക്ലാസ്സ് കയറാം.

“പേപ്പർ കോസാക്സ്” എന്ന കുതിരപ്പട്ടാളത്തിലെ ഒരു ഓഫീസറുടെ കുതിരക്കാരനായിരുന്ന റിസാഖാന്റെ ക്ലാസ്സ് കയറാംചരിത്രത്തിൽ ഒരുത്തമസ്ഥാനം അർപ്പിക്കുന്നതാണ്. കുതിരക്കാരനായശേഷം അധികംതാമസിയാതെ റിസാഖാൻ കുതിരപ്പട്ടാളക്കാരനായി. ഉത്സാഹംകൊണ്ടും സാമത്വംകൊണ്ടും ഇദ്ദേഹം ക്രമേണ പട്ടാളത്തിന്റെ ഒരു മുഖ്യ നായകനായിത്തീർന്നു. പേപ്പർയിലെ രാജഭരണരീതി റിസാഖാൻ ഒട്ടും പിടിച്ചിരുന്നില്ല. അക്കാലത്തെ സുൽത്താൻ അഹമദ്ഷാ കാലാൻ, അധികസമയവും ചെലവു ചെയ്തിരുന്നതു യൂറോപ്പിൽ പാരിസ് പട്ടണത്തിലായിരുന്നു. 1921 ഫിബ്രവരിമാസത്തിൽ 2000 കുതിരപ്പട്ടാളക്കാരുടെ നായകൻ മാത്രമായിരുന്നു റിസാഖാൻ. എങ്കിലും പൊതുജന നന്മക്കായി പല കാര്യങ്ങളിലും സ്ഥായം ചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുപരിചിതനായിത്തീരുകയും, നല്ല ജനസപാധിനം സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സുൽത്താനുംകൂടി റിസാഖാനെവലിയ ബഹുമാനവും ഭയവുമായിരുന്നു. റിസാഖാന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം ഒരു പത്രപ്രവർത്തകനും സാമുദായിക പരിഷ്കാരിയും ആയിരുന്ന സെയിദ് സിയഉഡീൻ എന്നുള്ള സുൽത്താൻ മന്ത്രിയാ

യി നിയമിച്ചു. പുതിയ രാജഭരണസഭയിൽ പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന റിസാഖാൻ ഒരു രാഷ്ട്രീയനേതാവായിത്തീർന്നു. യുദ്ധസംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ നോക്കി നടക്കേണ്ട മന്ത്രി സ്ഥാനത്തു റിസാഖാനെയായിരുന്നു നിയമിച്ചിരുന്നത്. രാജഭരണസഭാമെമ്പർമാരും മുഖ്യ മന്ത്രിയും ഇടക്കിടെ മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പക്ഷെ “വാർമിനിസ്റ്റ്”യുടെ ഉദ്യോഗത്തിനു റിസാഖാനെക്കാൾ യോഗ്യനായി ആരേയും കണ്ടിരുന്നില്ല. രാജഭരണത്തിനുത്തരവാദമുള്ള “കാബിനറ്റ്” എന്ന മന്ത്രിസഭയുടെ അടുത്തടുത്ത മാറ്റംകൊണ്ടുള്ള ദോഷം ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന റിസാഖാൻ ഒടുക്കം മുഖ്യ മന്ത്രിസ്ഥാനം താൻതന്നെ കയ്യേറ്റു. ഇത് 1923 ഒക്ടോബർ മാസത്തിലായിരുന്നു.

ഈ ശക്തനായ പ്രജയെ രാജഭാരവും ഏല്പിച്ചു സുൽത്താൻപേഷ് വിട്ടുപോയി. 1924-ൽ രാജാവില്ലാതെ പേഷ്യിൽ പൊതുജനഭരണമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന നിലയിൽ ഒരു വിളംബരം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ റിസാഖാൻ ആലോചിച്ചു. പക്ഷെ സുൽത്താൻസ്ഥാനം റിസാഖാൻതന്നെ കയ്യേൽക്കണം എന്നായിരുന്നു ജനങ്ങളുടെ ആഗ്രഹം. ഇതിനു കുറെകാലത്തോളം റിസാഖാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടി. പൊതുജന നന്മക്കായി എപ്പോഴും അദ്ധ്വാനിച്ചെങ്കിലും ജീവിക്കണം എന്ന മാത്രമായിരുന്നു റിസാഖാന്റെ ആഗ്രഹം. ഒടുക്കം 1925 ഡിസംബർ മാസത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ഫീതത്തിന്നനുസരിച്ചു പേഷ്

യിലെ രാജാവു എന്ന നിലയിലുള്ള 'ഷാ' സ്ഥാനം കയ്യേറ്റ "റിസാഷാ ഫഖവി" ആയിത്തീർന്നു; 1926 ഏപ്രിൽ മാസത്തിൽ രാജകീരീടവും ധരിച്ചു. പേഷ്വാ രാജ്യത്തിൽ പലനിലയിലും ഇദ്ദേഹം പരിഷ്കാരം വരുത്തുന്നുണ്ട്. റിസാഷാവിന്റെ മരയാപടം കാണുമ്പോൾതന്നെ ഇദ്ദേഹം എന്തിനും പോരുന്നവനാണ് എന്നു ആർക്കും തോന്നില്ലാകും. തന്റെ ക്ലാസ്സ് കയറ്റത്തിന്റെ ഓരോ പടിയിലും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങളോടു മല്ലിടാതെ "എന്റെ യോഗമെന്നോ വിധിയെന്നോ" വെച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ റിസാഷാവിന്റെ നില ഇന്നും ഒരു കതിരക്കാരന്റെ നിലയിൽനിന്നു വളരെ വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടമായിരുന്നുവോ? അതു മാത്രമൊ, പേഷ്വാ രാജ്യത്തിനുള്ള നഷ്ടം എത്ര!

ആഫ്രിക്കായിലെ വെളുത്ത രാജ്ഞി.

ആഫ്രിക്കായിൽ കാട്ടാളജാതിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു മിഷ്യനറിയുടെ നിലയിൽ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന “മേറി സ്ലെസ്സർ” എന്ന ഒരു മഹതിയുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ “കാലബാറിലെ വെളുത്ത രാജ്ഞി” എന്നായിരുന്നു വിളിച്ചുവന്നിരുന്നത്. മേറി സ്ലെസ്സറുടെ ചെറിയൊരു ജീവചരിത്രം ഇംഗ്ലീഷുകാഷയിൽ 1915-ൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. 1924-ൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ 21-ാം പതിപ്പു അച്ചടിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കേട്ടാൽതന്നെ ഇതിന്നു എത്ര പ്രചാരമായിട്ടുണ്ടെന്നും, ഈ നായികയോടു ജനങ്ങൾക്കു എത്രയധികം സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളുണ്ടെന്നും, ഉൾക്കൊള്ളാം.

സ്കോട്ട്ലാണ്ടു രാജ്യത്തിലായിരുന്നു മേറിയുടെ ജനനം. ഒരു കൈത്തൊഴിൽശാലയിൽ ദിവസേന 8 മണി കൂർ അദ്ധ്വാനംചെയ്തു തീർക്കേണ്ടുന്ന പ്രവൃത്തികളുണ്ടായിട്ടും ഞായറാഴ്ചദിവസങ്ങളിലും മരൊഴിവുള്ള സമയങ്ങളിലും സുഖിച്ചിരിപ്പാൻ മേറിക്കു ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പഠിപ്പിക്കാൻ ആളില്ലാത്തതെണ്ടിച്ചെറുക്കനാക്കുവേണ്ടി ഒരു “ഞായറാഴ്ച പാഠശാല” ഏറ്റെടുത്തിവളരെ നല്ലനിലയിൽ കുറേക്കാലം നടത്തി. ബാലികളായപ്പോൾ അവൾ വലിയ കുടിയനായ ഒരാളുടെ കൂടെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നു. ചെറുപ്പകാലങ്ങളിൽ ശരിയായ വി

പ്രാജ്ഞാസമുണ്ടാകാതിരുന്നാലുള്ള ഭാഷാജ്ഞാതർ മേരി ശരിയായി മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അവരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളും ഉത്സാഹശീലവും കണ്ടു “ഇവർ ഒരു സാധാരണക്കാരന്തിയല്ല” എന്നു അക്കാലത്തു നാട്ടുകാരിൽ പലരും മേരിയെപ്പറ്റി പറയുക പതിവായിരുന്നുവത്രെ.

അജ്ഞാനംകൊണ്ടും പരിഷ്കാരസൂക്ഷ്മത രഹിതമായതുകൊണ്ടും ആഗ്രിക്കയിൽ കാട്ടാളന്മാരെപ്പോലെ ജീവിച്ചുപോന്നവരുടെ ഇടയിൽ നടന്നുപോരുന്ന കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ചു ഭൂവിച്ചു, ഒരു ദിവസം “എന്നൊക്കെ കഴിയുന്നതു ഞാൻ ചെയ്യും” എന്നു മേരി പ്രാബല്യത്തോടെ ചെയ്യുകയും ആഗ്രിക്കയിലേക്കു ഒരു മിഷ്യനറിയുടെ നിലയിൽ യാത്ര ചെയ്തുകൊണ്ടു ചെന്നു. സുഖങ്ങളെ ഗണ്യമാക്കാതെ കാൽനടയായി നടന്നും, നാട്ടുകാരുടെ ഭാഷകൾ പഠിച്ചും, അവരുടെ ഭക്ഷണം കഴിച്ചും, പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തും കുറേക്കാലം അവിടെ പാർത്തു. ഡംഗ് എന്നൊന്നെന്നു ഈ യുവതിക്കു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല; അവർ അത്ര ശാന്തശീലവും വിനയസ്വഭാവമുമായിരുന്നില്ല. കാട്ടാളന്മാരെ വശത്താക്കുവാൻ തോക്കിന്റേയും കുന്തത്തിന്റേയും സഹായം അവർക്കു വേണ്ടിവന്നില്ല. ആയുധങ്ങൾക്കു അപരം ഉപദ്രവിക്കാനും നശിപ്പിക്കുവാനും ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും സ്നേഹമുള്ള അനുചരന്മാരാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അവർക്കു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു ആ മാന്യക്കു നല്ല ബോദ്ധ്യമുണ്ടായിരുന്നു. കാട്ടാളന്മാരുടെ ഇടയിൽ കുറേനമയ പല നടപടികളും ഉണ്ടായി

അന്നു. ഒരു മുപ്പൻ മുതിപ്പെട്ടാൽ അവന്റെ ഭാര്യമാരെ
 കൊത്തിമരിച്ചു കഷണങ്ങളാക്കി പകുതി ജീവൻപോയ
 നിലയിൽ മുപ്പന്റെ ശവത്തിന്റെകൂടെ മറവുചെയ്തു പ
 തിവായിരുന്നു. മുപ്പന്റെ പിററത്തെ ജീവദശയിൽ അ
 വനെ സഹായിക്കുവാനും, അവന്നു വേണ്ടുന്ന ശുശ്രൂഷ
 കൾ ചെയ്യാനും ഈ ഭാര്യമാർക്കു സംഗതിവരുമെന്ന വി
 ശ്വാസംകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു. വല്ല സ്ത്രീ
 കളും ഈട്ട പ്രസവിച്ചാൽ സമുദായത്തിന്നൊട്ടുക്കും സ
 ഹിക്കുന്നതാത്ത കോപമാണ്. അമ്മമാർ പിശാചുക്കളു
 മായി സേവയുള്ളവരായതുകൊണ്ടാണ് ഈ സംഭവമുണ്ടാ
 കുന്നത് എന്നു അവർ വിശ്വസിച്ചുപോന്നിരുന്നു. അമ്മമാ
 രെ കോലിക്കൊണ്ടു വെട്ടി, കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുവാൻ ത
 ക്കുവണ്ണം കുറിക്കാടുകളിൽ ഇട്ടു കാട്ടുമൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടു
 തീർക്കുകയും ചെയ്തു പതിവായിരുന്നു. ഒരുസ്ത്രീയെ ഇ
 പ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു മേരിക്കത്തന്നെ കണ്മാൻ ഇടയാ
 യി. പ്രസ്തുത സംഭവം ഈ മഹതിയെ വല്ലാതെ വ്യസ
 നിപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം ഇങ്ങിനെയുള്ള സാഭവങ്ങളി
 ൽനിന്നു മേരിക്കുപ്പെടുത്തിയ സ്ത്രീകൾ കുറച്ചൊന്നുമ
 ല്ലായിരുന്നു. അവിടങ്ങളിൽ ഈട്ടപ്രസവിച്ച സ്ത്രീകളെ
 യെല്ലാം മേറിയുടെ വീട്ടിൽ സ്വന്തം മക്കളെപ്പോലെ അ
 വർ രക്ഷിച്ചുപോന്നു. അവർക്കു മദാമ്മയോടു വലിയസ്നേ
 ഹവും ബഹുമാനവുമുണ്ടായിരുന്നു. കുട്ടികൾ വളർന്നവരു
 ന്നോടും മേറിയുടെ പരോപകാരപ്രഭങ്ങളായ ഉദ്യമങ്ങളി
 ൽ അവർ വലിയ സഹായികളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.
 ക്രമേണ ആ നാട്ടുകാരിൽ അധികപക്ഷക്കാരും മേരിക്ക
 കീഴൊതുങ്ങി. അവിടുത്തെ ഗവണ്മെണ്ടു ഈ സ്മൃതവാർത്ത

കളെല്ലാം കേട്ടു മേറിയെ ജില്ലക്കു ഒട്ടക്കും ന്യായാധിപതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. മജിസ്ട്രേട്ടുജോഗം സ്വീകരിപ്പാൻ വളരെ മടിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും, ആ സ്ഥാനത്തിന്നുള്ള അധികാരംകൂടിയുണ്ടായാൽ തന്റെ ഉദ്യമങ്ങൾ സഫലീകരിക്കുവാൻ വളരെ സഹായമായിത്തീരുമെന്നു മേറിക്കു മനസ്സിലായി. ഈ ധീരയായ മഹതിയുടെ മജിസ്ട്രേട്ടുനില ഒന്നു വേറെതന്നെയായിരുന്നു. മേറിയുടെ നീതിന്യായ പരിപാലനത്തിൽനിന്നു പെരുങ്കുളുനാഷ്കം, കൊലയാളികൾക്കും രക്ഷകിട്ടുവാൻ തീരെ പ്രയാസമായിത്തീർന്നു. കാട്ടാളമുപ്പനാഷ്കപോലും “വെളുത്ത രാജ്ഞി”യുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നെതിരായി വല്ലതും ചെയ്യാൻ വലിയ മടിയായിരുന്നു. കാഴ്ചക്കു വലിയ സാധുവാണെങ്കിലും ഏതു മഹാത്മാവെ തന്റെ സർവ്വസ്വമായി വിചാരിച്ചു ഭജിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ, ആ മഹാൻ സന്തോഷപൂർവ്വം പുമന്നുവന്നിരുന്ന ദുഃഖങ്ങളേയും ലോകനന്മക്കായി ബലികൊടുത്തിരുന്ന രക്തത്തേയും ഈ മഹതി തന്റെ മാതൃകയായി സ്വീകരിച്ചു. ഏതു മഹാകൃത്യങ്ങൾ നിറവേറുന്നതിലും മേറി ഒരു അസാധാരണ ധൈര്യമുള്ളവളായിരുന്നു. നാലുപാടും നിന്നു വിക്കിവിക്കി കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന കാട്ടാളക്കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽനിന്നു 68-ാമത്തെ വയസ്സിൽ മേറിസ്ലെസ്സർ ഇഫലോകം വിട്ടുപോയി. ആ ഘടിക്കാഷ്ക മാത്രമല്ല ലോകത്തിന്നൊട്ടക്കും ഈ സ്ത്രീരത്നത്തിന്റെ മരണം ഏന്നേക്കും വലിയ നഷ്ടമായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതാണ്.

ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ങ്ടന്റെ

സ്മാരകം.

മ

ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ങ്ടൻ അമേരിക്കയിലെ ഒരു നീഗ്രോ ആയിരുന്നു. പലവിധ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ സഹിച്ചു താൻതന്നെ പഠിച്ചു വിദ്യാനായിത്തീർന്നശേഷം നീഗ്രോ സമുദായത്തെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്താൻ അദ്ദേഹം അത്യുപാധന ചെയ്തു സാധിച്ച കാര്യങ്ങൾ എല്ലാവരും അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

“എന്തുചെയ്യുന്നതും ശരിയായും പുത്തിയായും ചെയ്യണം” എന്ന ഒരു നിയമ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ വാഷിങ്ങ്ടനുണ്ടായിരുന്നു എന്നതു ചെറിയൊരു സംഭവത്തിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. വാഷിങ്ങ്ടനു പതിമൂന്നോ പതിന്നാലോ വയസ്സുമാത്രമേ ആയിരുന്നുള്ളൂ. ആ കാലത്ത് പഠിക്കുവാനുള്ള അത്യാഗ്രഹംകൊണ്ട് ഹേംടൺ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേർത്തികിട്ടുവാൻ ക്ഷീണവും വിശപ്പും കൂസലാക്കാതെ കുട്ടി വളരെദൂരം നടന്നു, വിദ്യാലയത്തിനടുത്തുള്ള ഒരു മുറിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയുടെയും പരീക്ഷ കഴിഞ്ഞു ചിലരെ സ്കൂളിൽ ചേർക്കുന്നതും ചിലരെ മടക്കി അയക്കുന്നതും കണ്ടു വാഷിങ്ങ്ടനു പരിഭ്രമമായി. വിദ്യാഭ്യാസം സിദ്ധിക്കാനായുള്ള തന്റെ പരിശ്രമം ഫലവത്തായ്ക്കുറമൊ എന്ന കാര്യം വലിയ സംശയമായി. കറേനേരംകഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിദ്യാലയത്തിന്റെ മുഖ്യ നാഥയായ മിസ്സ് മേറി

മേക്കി വാഷിങ്ടനേയും വിളിച്ചു. ഈ മഹതി കുറേനേരം കുട്ടിയെ തുറിച്ചുനോക്കി. അവനു ഇംഗ്ലീഷിലൊ കണക്കിലൊ ഉള്ള ജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി ഒന്നും ചോദിക്കാതെ “അടുത്ത മുറി അടിച്ചുവാരേണ്ടതുണ്ട്; നീ പോയി അത് അടിച്ചുവരുക” എന്നു മാത്രം അവർ ഗൗരവത്തിൽ പറഞ്ഞു. മുറിയിലുള്ള കസേല മേശകളെല്ലാം നീക്കി നാലു പ്രാവശ്യം വാഷിങ്ടൻ മുറി നല്ലവണ്ണം അടിച്ചു വാരി. മിസ്സ് മേക്കി ആമുറിയിൽ കടന്നു. അലക്കി എടുത്ത ഒരു ഉറുമ്പെടുത്ത് ഡെസ്കുകളുടെയും മറ്റും മൂലകൾ പരിശോധിച്ചു. ഒരു പൊടിപോലും കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. “ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ ചേരുവാനുള്ള യോഗ്യത നിങ്ങൾക്കുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു” എന്നും പറഞ്ഞു ലോകത്തിൽ വലിയ ശ്രുതി സ്ഥാപിക്കേണ്ട ഈ ബാലനെ അവിടെ ചേർത്തു. സ്കൂൾ പഠിപ്പിച്ച മതിയാക്കിയ ഉടനെ താൻ ജനിച്ചുവളർന്നതായ പാവപ്പെട്ട നീഗ്രോ സമുദായക്കാർക്കുവേണ്ടി ഒരു വിദ്യാലയം സ്ഥാപിക്കേണ്ടതാണ് തന്റെ ധർമ്മം എന്നു കരുതി അതിനായി നിരന്തരം യത്നിച്ചുതുടങ്ങി. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഏറ്റവും ശ്രുതിപ്പെട്ട “ടസ്കഗി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്.” ഇതിന്നു ഒരു സർവ്വകലാശാല എന്നുതന്നെ പേർ വിളിക്കേണ്ടിവരും. മേല്പറഞ്ഞ യഥാർത്ഥമഹാനായ ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ടന്റെ മഹത്തായ ഉത്സാഹവും പരോപകാരശീലവുമാണ് ഈ വിദ്യാലയത്തിന്റെ ജീവൻ. ടസ്കഗി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ വല്ല സ്കൂൾകവും വാഷിങ്ടനുവേണ്ടി സ്ഥാപിക്കുവാൻ വാഷിങ്ടൻല്ലാതെ വേറെ വല്ലവർക്കും സാധിക്കുമോ എന്ന കാര്യം സംശയമാണ്. വാഷിങ്ടൻ തന്റെ ബുദ്ധ

യും സാമത്വവും ട്രസ്റ്റിക്സവേണ്ടി നയത്തോടുകൂടി യായിരുന്നു ഉപയോഗിച്ചത് എന്ന് അതിനുവേണ്ടി അധികം ധനാഗ്രയംചെയ്തതു വെള്ളക്കാരാണ് എന്നറിഞ്ഞാൽതന്നെ മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാകുന്നു. വാഷിങ്ങ്ടന്റെ ജീവിതമാഹാത്മ്യം അറിയുവാൻ ട്രസ്റ്റിയുടെ ചരിത്രം അറിഞ്ഞാൽ മതിയാവുന്നതാണ്.

പൊതുജനസേവയാകുന്നു ട്രസ്റ്റിയുടെ ആദർശം. അമേരിക്കയിലെ ഒരു ശ്രുതിപ്പെട്ട ലേഖകൻ ട്രസ്റ്റി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിനെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

“പൊതുജനങ്ങളുമായി അടുത്തു പെരുമാറി കൃഷിക്കാരനെ അധികധാന്യം കൊയ്യുവാനും, നല്ല നല്ല നാല്ക്കാലികളെ നല്ല രീതിയിൽ പോറ്റുവാനും തക്കവണ്ണം അഭ്യസിപ്പിക്കുക, വീട്ടുകാര്യങ്ങൾ ശരിയായി നടത്തുവാൻ അടുക്കളഭരണം സ്രീകളെ ശീലിപ്പിക്കുക, ജീവിതസ്ഥിതി പരപ്പിക്കുക, കൂലിക്കാരനെ അവന്റെ ജോലിയിൽ സാമത്വമുള്ള കൂലിക്കാരനാക്കിത്തീർക്കുക, ഇങ്ങിനെ മുതലിപ്പറയുകയാണെങ്കിൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ സാമുദായികനില നന്നാക്കുകയാണ് ട്രസ്റ്റി ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ കൃത്യം”.

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സാധാരണ പരയംപ്രകാരം ഒരു സ്കൂളല്ല. അത് ഒരു പട്ടണമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. 40 വിധം കച്ചവടങ്ങളും കൈത്തൊഴിലുകളുംഉള്ള ഒരു വലിയ വ്യവസായ കല്ലകറുക്കുമാണ് ഈ വിദ്യാലയം. അവിടെ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാധനങ്ങളെല്ലാം ഭക്ഷിച്ചും ഉപയോഗിച്ചും അവിടെയുള്ളവർതന്നെ തീർക്കുന്നു. ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ എടുപ്പുകളെല്ലാം ഉണ്ടാക്കുന്നത് അവിടെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളാണ്. ഒന്നാമതായി അവർതന്നെ എടുപ്പിനുവേണ്ട

വരുന്ന ഇഷ്ടികകളും മറ്റും ഉണ്ടാക്കുന്നു. പിന്നെ വിദ്യാത്മികർക്ക് ഉടക്കുവാനുള്ള വസ്തുക്കൾ നെയ്യകയും, പരിക്കേണ്ട പുസ്തകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി അച്ചടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഈ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നുതന്നെയാകുന്നു. ഇതെല്ലാം ചെയ്യുന്നതു സ്കൂളിലെ പാഠങ്ങളുടെ നിലയിലാണ്”

ടസ്കഗിയിലെ തുരുനാഥന്മാർ പറയുംപ്രകാരം ‘ബുലിക്കു തീക്കുന്നതവരുത്തി, ഹൃദയത്തിന്നു പകുത്തയും ശുദ്ധിയുണ്ടാക്കി, കൈയ്ക്കു ശക്തിയും പ്രവൃത്തിശീലനവും വർദ്ധിപ്പിച്ചു സാമുദായോന്നമനത്തിനായി കച്ചകെട്ടിപ്പറപ്പെട്ട് ഉപകാരപ്രദമായ വല്ലതും സാമത്വത്തോടുകൂടെ ചെയ്തും, അന്യന്മാരെ തീർപ്പിച്ചും ജീവിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ള യുവാക്കന്മാരെ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതാണ് ടസ്കഗിയുടെ ധർമ്മം. ശുചിത്വം, മയ്യാദ, സ്വാഭിമാനം, സ്വരക്ഷ എന്നീ ഗുണങ്ങൾ പാവപ്പെട്ടവരായ നിഗ്രോക്കരുടെ ഇടയിൽ പരത്തുവാനുള്ള വലിയ ഏല്പാടുകളും ടസ്കഗി ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്. “ബുലിശക്തി ഇല്ലാതെ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിക്കുവാൻ തരമില്ല, വ്യവസായം കൂടാതെ സ്വശക്തിയിൽ നില്ക്കുവാൻ വഴിയില്ല, സ്വഭാവഗുണങ്ങളില്ലാതെ പുരുഷനു വാസ്തവമായ ശക്തിയൊ സ്രീക്കു ശരിയായ സൗന്ദര്യമൊ ഉണ്ടാകുവാനിടയില്ല” എന്നാകുന്നു അവിടുത്തെ ആദർശങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മതത്വം എന്ന് വലിയക്ഷരത്തിൽ എഴുതിവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

1880-ലാണ് ടസ്കഗിക്കു അസ്തിവാരം ഇട്ടത്. സക്കാരിൽനിന്നു തുരുനാഥന്മാരുടെ മാസ്പടിക്കായി 2000 ഡോളർ (6000-ത്തിലധികം ഉറപ്പിക) ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അനുവദിച്ചിരുന്നു. 30 വിദ്യാത്മികളും ഒരു തുരുനാഥ

നമായി 1881-ൽ കൂലിക്കു വാങ്ങിയ ഒരു പള്ളി എടുപ്പി
 ലാണ് ഒന്നാമതായി സ്കൂൾ തുടങ്ങിയത്. 1914-ൽ അ
 മേരിക്കയിലെ പല സ്കൂളിനേക്കാളുള്ള 1527 വിദ്യാ
 ർത്ഥികൾ സ്കൂളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിൽ 896 പുരുഷ
 ന്മാരും, 631 സ്ത്രീകളും ആയിരുന്നു. ഇതിന്നുപുറമെ, കു
 ടികളുടെ ശാലയിൽ (Children's Home) 210 പേർ ഉ
 ണ്ടായിരുന്നു. പുരുഷന്മാരായും സ്ത്രീകളായും 200 ഗുരുനാ
 മന്മാരും ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽത്തന്നെ താമസിക്കുന്നവരായിട്ടു
 ണ്ട്. ഇവരിൽ ചിലർ ഭാര്യമാരോടും കുട്ടികളോടുംകൂടി
 വിദ്യാലയങ്ങൾ വക നിലങ്ങൾ വാങ്ങി അടുത്തു വീടെടു
 പ്പിച്ചു പാർപ്പിടമാക്കിയവരായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം
 താമസിക്കുന്നതും ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതും വിദ്യാർത്ഥികളു
 ടെ കൂടെത്തന്നെയാണ്. 1912-ൽ ഈ വിദ്യാലയം വക
 യായി 2345 ഏക്കർ നിലവും, വലുതും ചെറുതുമായി 107
 എടുപ്പുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എടുപ്പുകൾക്കു 12,95,213
 ഡോളർ (മുപ്പത്തിയാറു ലക്ഷം ഉറപ്പിക) വിലമതിക്കാം.
 അമേരിക്കയിലെ സർക്കാരായ കോൺഗ്രസ്സ് വിദ്യാലയ
 ത്തിലേക്കു സമ്മതിച്ച 25,500 ഏക്കറിൽ വില്ക്കാത്ത
 19,910 ഏക്കർ സ്ഥലം ഉൾപ്പെടാതെയാണ് മേൽകാണി
 ച്ച വിവരം. പരോപകാരശീലന്മാരായ ധനവാന്മാർ ഈ
 സ്ഥാപനത്തിലേക്കു സ്ഥിരം ഫണ്ടായി 60 ലക്ഷം ഉറ
 പ്പികയോളം വിലമതിക്കത്തക്ക സ്വത്തായും പണമായും
 കൊടുത്തതായി 1914-ൽ മേയിമാസത്തെ കണക്കുപ്രകാ
 രം കാണുന്നുണ്ട്. ഡാക്ടർ വാഷിങ്ടന്റെ പല ഗുണങ്ങളും
 നീഗ്രോ സമുദായക്കാരെ ഒട്ടേക്കും നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാ
 ൻവേണ്ടി ഈ വമ്പിച്ച വിദ്യാലയം മുഖേന ഉണ്ടായി
 ത്തിന്നിട്ടുള്ള ഏല്പാടുകളും ഓത്താണ് ധനവാന്മാർ, പ്ര

ത്രേകിച്ചു വെള്ളക്കാരായ അമേരിക്കക്കാർ, ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടി
ലേക്കു ഇത്രയധികം ധനം കൊടുക്കുന്നത്.

കൈത്തൊഴിൽ ശീലിക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികളും സാ
ഹിത്യവിഷയങ്ങൾ അഭ്യസിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിനായി
പകൽ ക്ലാസ്സ്, രാത്രിക്ലാസ്സ് എന്നിങ്ങിനെ രണ്ടായി ഭാ
ഗിച്ചിരിക്കുന്നു. മൂന്നിൽ ഒരോഹരി വിദ്യാർത്ഥികൾ രാവു
സൂക്ഷിലാണ് പഠിക്കുന്നത്. പകൽ ക്ലാസ്സിലെ ചെറിയ
ഹീസ്റ്റ്ബോലും കൊടുപ്പാൻ സാധിക്കാത്തവരുടെ നെറുക
യ്ക്കുത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ ഏർപ്പാട് ചെയ്തത്. ദരിദ്രന്മാ
രായ ഒരു കുട്ടി പാഠശാലയിൽ ചേർന്നാൽ പകൽ പ്രവൃത്തി
എടുത്തും രാത്രി ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചും വരുന്നു. അവന്റെ ചെ
ലവകഴിച്ചു ബാക്കി പണം അവന്റെ പേരിൽത്തന്നെ
ബേങ്കിൽ ഇട്ട് സൂക്ഷിക്കുകയും, പകൽ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കു
വാൻതക്കവണ്ണം സമ്പാദിച്ചാൽ ഉടനെ അതിൽ ചേർക്കു
കയും ചെയ്യുന്നു. പകൽ ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുന്നവർ ആഴ്ചയി
ൽ മൂന്നുദിവസം ക്ലാസ്സുമറികളിലും, ശേഷം മൂന്നു ദിവസം
വ്യവസായശാലകളിലും കഴിച്ചുവരുന്നു. വിദ്യാർത്ഥികളിൽ
മിക്കവരും അവർക്കുവേണ്ടിവരുന്ന എല്ലാവിധ സൗകര്യ
ത്തിനുവേണ്ടി ഈ മഹാവിദ്യാലയത്തിൽത്തന്നെ പ്രവൃത്തി
എടുത്തു പണം ഉണ്ടാക്കുന്നു. ആൺകുട്ടികളെ അനുസരി
ണവും മറും ശീലിപ്പിക്കുന്നതു പട്ടാളരീതിയിലാണ്. ക
വാത്തും പരിശോധനയും ഭേദത്തിനുള്ള മറ്റു പറ്റായാമ
വും എല്ലാ ദിവസവും ഉണ്ട്. വളരെ ഗൗരവമില്ലാത്തക
റങ്ങൾക്കൊക്കെ ശിക്ഷകൾ കൊടുക്കുന്നതു വിദ്യാലയ
ത്തിന്റെ നാഥനായ പ്രിൻസിപ്പാലെ അറിയിക്കാതെ
പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കോടതി ആകുന്നു.

ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിലെ വ്യവസായവിദ്യാഭ്യാസം മൂന്നായി ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്-കൃഷിസംബന്ധമായത്, സ്രീകർക്കുപററിയ കൈത്തൊഴിലുകൾ, പുരുഷന്മാർക്കുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ എന്നിവയാണ്.

ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ ആവശ്യത്തിനായി 3000 കോഴികളും, 145 കുതിരകളും കഴുതകളും 227 പശുക്കളും ഉണ്ട്. പലമാതിരി കാത്കനികളും അവിടെ ഉണ്ടാക്കിവരുന്നു. ജീവിതത്തിനായി നമ്മുടെ ദേഹം അധികമധികം നന്നാക്കിയും, ശരീരസുഖം വർദ്ധിപ്പിച്ചും നമ്മെ സഹായിക്കുവാനാണ് വിശേഷമായ കാത്കനികളും, ധാന്യങ്ങളും, ഭോഗിയുള്ള പച്ചപുഷ്പങ്ങളും പ്രകൃതി നമുക്ക് തന്നിട്ടുള്ളത് എന്നു ഡാക്ടർ വാഷിങ്ടൻ സാധാരണ പറയാറുണ്ടുപോൽ. എന്താതിരി കൂലിവേല ചെയ്യുന്നതും മനുഷ്യയത്നമാകയാൽ വല്ല തെറ്റും ചെയ്യുന്നവർക്കു അധികം പ്രവൃത്തികൊടുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം ട്രസ്കറിയിലില്ല. യാതൊരു ജോലിയും കൊടുക്കാതെ ഇരുന്നുകയാണ് ഒരുവിധം ശിക്ഷ. ഇതു വിദ്യാർത്ഥികൾക്കു വലിയ പോരായ്മയാണുപോൽ. 1700-ൽ അധികം വിദ്യാർത്ഥികളും ഗുരനാഥന്മാരും പട്ടാളരീതിയിൽ നടന്നുപോയി ഒരു ഫാളിൽ ക്ഷേണത്തിന്നു ചെന്നിരിക്കുന്നതും, പ്രായ്നനക്കായി ഒത്തുകൂടുന്നതും കാണേണ്ടതുതന്നെയാണ്. ഒരു സമുദായത്തെ തട്ടിയുണർത്തുവാനും, ചെറുപ്പക്കാരിൽ മഹത്തായ ആദർശങ്ങളുടെ വിത്തുപിതക്കുവാനും ഡാക്ടർ വാഷിങ്ടൻ നെപ്പോലെയുള്ള നേതാക്കന്മാരും, ട്രസ്കറിയെപ്പോലെ

യുള്ള വിദ്യാലയങ്ങളും ഉള്ളതുവരെ അനേക കൊല്ലങ്ങളോളം തങ്ങൾ അടിമകളായി ജീവിക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നുവെങ്കിലും നീഗ്രോസമുദായക്കാരുടെ ഭാവി എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഉഘാമിച്ചുപറയേണ്ടതുണ്ടോ? നീഗ്രോക്കാരെ അടിമകളായി വില്ക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിർത്തപ്പെടുമ്പോൾ അമേരിക്കയിലെ പ്രസിഡണ്ടും ഒരു മഹാ ധീരപുരുഷനുമായ അബ്രഹാം ലിങ്ക്ൺ ആയിരുന്നു. അടിമക്കച്ചവടം നിർത്തപ്പെടുമ്പോൾ ഉത്സാഹിച്ചുവെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ഈ കാര്യത്തിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടായിരുന്ന വടക്കും തെക്കും തമ്മിൽ ഒരു വമ്പിച്ച യുദ്ധം കൂടി വേണ്ടിവന്നു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നീഗ്രോസമുദായത്തിലാണ് ബുക്കർ ടി. വാഷിങ്ടൻ ജനിച്ചതെന്നോർമ്മയോടെ “ടസ്കഗി ഇൻ സ്റ്റിപ്പട്ട്” എന്ന മഹാസ്ഥാപനം ഏറ്റെടുത്തുവാൻ എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകളോട് അദ്ദേഹം പൊരുതിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം എന്നു നമുക്കു ഉഘാമിച്ചാൽതന്നെ അറിയാവുന്നതാണ്.

ഇററലിയുടെ ജീവനായ

മുസ്സോലിനി. സ

ഇററലിയിലെ മന്ത്രിയും ആ രാജ്യത്തിന്റെ ജീവനായ മുസ്സോലിനിയെപ്പറ്റി കേൾക്കാത്തവർ ഇപ്പോൾ വളരെ ചുരുക്കമായിരിക്കും. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരയാപടം കാണുമ്പോൾ ലോകത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ശക്തനായി ജീവിച്ചിരുന്ന സാൻഡോക്സി സാരമില്ലെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ജീവിതരഹസ്യം മനസ്സിലാക്കി അതുപ്രകാരം ജീവിക്കുന്ന ഒരു മഹാനാണെന്നും, ധീരതയും സ്ഥിരപ്രതിജ്ഞയും തന്റെ മുഖ്യസ്വഭാവങ്ങളെന്നും മുസ്സോലിനിയുടെ മുഖവും നോട്ടവും വിളിച്ചുപറയുന്നു. ഇററലിയിലെ അനേകായിരം ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ആ രാജ്യത്തിന്റെ രക്ഷാകർത്താവെന്നു വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇററലിയിലെനുവേണ്ട യൂറോപ്പിയിലൊട്ടുക്കും അദ്ദേഹത്തെ ഭയമുള്ളവരും കറേയുണ്ടു. മുസ്സോലിനിയുടെ ക്ലാസ്സുകയറ്റം പ്രൈമറിസ്കൂൾമാസ്റ്റരുടെ നിലയിൽനിന്നാകുന്നു. എത്രയൊ കൊല്ലം ഈ ജോലി അദ്ദേഹം നോക്കിവന്നിരുന്നു. മുസ്സോലിനിയുടെ അച്ഛൻ ഒരു സാധുക്കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഇരുമ്പുവേലക്കാരനായിരുന്നു. ചെറുപ്പം മുതൽക്കു മുസ്സോലിനി രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ വാദപ്രതിവാദങ്ങളിൽ ഇടപെട്ടിരുന്നു. ഇററലിയിൽനിന്നും സ്വിറ്റ്സർലാണ്ടിൽനിന്നും ജേലിൽ കിടക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ആസ്ട്രി

യായിലും സ്വീറ്റ്സർലാണ്ടിലും കടക്കാൻ പാടി
 പ്ലെന്നുള്ള കല്പന കുറേക്കാലം നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു.
 പൊതുജനനന്മയെ ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിച്ചുപോരുന്ന
 “സോംപ്രിസ്റ്റ്” കക്ഷിയുടെ വകയായി നടത്തിവരുന്ന
 “ഭി അവാന്തി” എന്ന വർത്തമാനപത്രത്തിന്റെ പത്രാധി
 പരായും അദ്ദേഹം ജീവിതം നയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കഴിഞ്ഞ
 യുദ്ധകാലത്ത് ഇറാഖിലെ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നു പോ
 ക്കളത്തിൽപ്പെട്ടു കഠിനമായ മുറിയേറ്റിരുന്നുവെങ്കിലും
 മുസ്സോലിനിയുടെ ഗംഭീരമായ മനുഷ്യശക്തി വലിയ ആവ
 ത്തിൽനിന്നു അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിച്ചു. യുദ്ധത്തിനുശേഷം
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നായകത്വത്തിൽ രാജ്യത്തിനു പലവി
 ധത്തിലും നാശംവരുത്തിയിരുന്ന രാഷ്ട്രീയ വിപ്ലവങ്ങൾ
 ക്ക് എതിരായി “ഫാസിസ്റ്റി” കക്ഷിയെ ഏറ്റെടുത്തി രാ
 ജ്യസേവനത്തിന്നൊരുങ്ങിയിരുന്ന ചെറുപ്പക്കാരെയെല്ലാം
 ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി 1932 ഒക്ടോബർമാസത്തിൽ റോംപട്ട
 ണത്തിൽപ്പെട്ടു ഈ കക്ഷിയിൽപ്പെട്ടവരോടുകൂടി വലി
 യൊരു മോഷ്ടയാത്ര നടത്തി. ഫാസിസ്റ്റികക്ഷിയിൽ
 പെട്ടവരാണെന്നുള്ള അടയാളസൂചകമായ കുറുത്ത ഷട്ടാ
 യിരുന്നു അവരെല്ലാവരും ധരിച്ചിരുന്നതു. ഈ മോഷ്ട
 യാത്രയിൽ പൊതുജനങ്ങൾ വലിയ ഉത്സുകത കാണിച്ചു.
 ഇതോടുകൂടി രാജഭരണം ഫാസിസ്റ്റികക്ഷിയുടെ കീഴിലാ
 യി. മുസ്സോലിനി മുഖ്യമന്ത്രിയായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.
 ഇക്കഴിഞ്ഞ നാലു കൊല്ലംകൊണ്ടു മുസ്സോലിനി രാജ്യ
 ത്തിൽ പലവിധ മാറ്റങ്ങൾവരുത്തി. ആവശ്യമുണ്ടെങ്കി
 ൽ പട്ടാളത്തിന്റെ ശക്തി ഉപയോഗിക്കും എന്ന ഭയ

ത്താൽതന്നെ അരാജകത്വത്തിൽനിന്നു രാജ്യത്തിന്നു സമാധാനം കിട്ടി. 1929-ൽ 60,000 ലക്ഷം ലയർ (ഇറലിയിലെ നാണൂം) കടത്തിൽപ്പെട്ടിരുന്ന ഇറലിയുടെ കടമെല്ലാം വീട്ടി അധികം താമസിയാതെ 14,000 ലക്ഷം ലയർകളിരിപ്പുള്ള ഒരു രാജ്യമാക്കിത്തീർത്തു. ഇതുവരത്തിക്കൂട്ടുവാൻ ജനങ്ങളുടെ മേൽ അധികം നികുതി ചുമത്തേണ്ടിവന്നിട്ടില്ല. രാജ്യഭരണത്തിന്റെ പേരിൽ അനാവശ്യമായ ചെലവും ധൂർത്തും ഇല്ലായ്മചെയ്തു ഭരണനയം തന്നെ ആകപ്പാടെ മാറിപ്പോയിരുന്നു.

തൊഴിലാളികളേയും മുതലാളികളേയും ഒന്നിച്ചുകൂട്ടി സമ്പാദ്യത്തിന്നുതക്കുന്ന കൈത്തൊഴിൽ ശാലകളും മറ്റും പൊതുജനനന്മക്കെന്നവണ്ണം ഒരു പുതിയ നയം മുസ്സോലിനി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തു.

തൊഴിലാളികളുടെപണിമുടക്കവും മുതലാളികളുടെ പടി അടയ്ക്കലും ശിക്ഷാർഹമായ കുറ്റമാക്കിത്തീർത്തു. ഇവർ തമ്മിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കക്ഷിവഴക്കുകളെല്ലാം, ഇതിനായി പ്രത്യേകം ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന കോടതികളിൽവെച്ചു തീർക്കാൻ ഇരുകക്ഷിക്കാരും നിർബന്ധിതന്മാരുമായി.

മറ്റു രാജ്യങ്ങളെസ്സംബന്ധിച്ച മുസ്സോലിനിയുടെ നയം സ്ഥിരമായ സമാധാനമാണ്. മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാരുടെ അവകാശങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹം ഒരുക്കമാണെങ്കിലും, ഇറലിക്ക് എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും പൂർണ്ണ സപാതന്ത്ര്യം വേണമെന്നും, അതു വില്ക്കുവാനോ പണയം വെക്കുവാനോ ഒരുക്കമില്ലെന്നുമാണ് മുസ്സോലിനിയുടെ പിടുത്തം. മുഖ്യമന്ത്രി എന്ന നിലക്കു പുറമെ അന്യ

രാജ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ട്, യുദ്ധം, നാവികസൈന്യം, ആകാശവിമാനം എന്നിവ സംബന്ധിച്ചും ഉള്ള മന്ത്രിയെന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഏറ്റിരിക്കുന്നതു മുസ്സോലിനിതന്നെയാകുന്നു. പൊതുവേയുള്ള നയം മാറ്റാതെ സാധാരണ ജോലികൾ നടത്തുവാൻ ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടുകളിൽ അണ്ടർസിക്രട്ടറിമാരും മറ്റും അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുമുണ്ട്. സ്വന്തജോലിത്തിരക്കു ധാരാളമുണ്ടെങ്കിലും ദേഹബലത്തിനായി ശരിയായ റ്റായാമം ചെയ്യുവാനും, കുതിരസ്സുവാരി ചെയ്യുവാനും, ഇറ്റാലി രാജ്യത്തിൽ നടപ്പുള്ള പയറു സമ്പ്രദായങ്ങൾ ശീലിക്കുവാനും, വീണവായിക്കുവാനും, മറ്റും മുസ്സോലിനി സമയം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നാണ് ജനങ്ങൾ അശ്ചയ്കപ്പെടുന്നത്. ശ്രുതിപ്പെട്ട നെപ്പോളിയനോടു തുല്യനാണ് എന്നു മുസ്സോലിനിയെപ്പറ്റി പലരും പറയാറുണ്ട്. ചില കാര്യങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയനു സ്വാതന്ത്ര്യലാഭം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും പക്ഷെ മുസ്സോലിനി സ്വാതന്ത്ര്യം ആണെന്നുമാണ് പറയുന്നതു. സാധാരണ മന്ത്രിമാരുടെ ശമ്പളം മുസ്സോലിനി എടുക്കുന്നില്ല. ചെലവിന്നു അത്യാവശ്യമായ ഒരു തുക മാത്രമേ എടുക്കുള്ളൂ.

മുസ്സോലിനിയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ഇറ്റാലിയിൽ അധികമുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിനു വിരോധമായിട്ടുള്ളവരും ഒട്ടും കുറവല്ല. അനീതികളോടു പൊരുതുവാൻ നെത്തുക്കുള്ളവനായതിനാലും ലോകമൊട്ടുക്കും വെറുത്താലും തനിക്കു ശരിയാണെന്നു തോന്നുന്ന അഭിപ്രായം വെളിവാക്കി പറയുവാനും, അതുപ്രകാരം പ്രവർത്തിപ്പാനും ധൈര്യമുള്ളതിനാലുമാണ് വിരോധികൾക്കു കുറവില്ലാ

ത്തത്. രാജ്യസ്നേഹവും പൊതുജനനന്മയും മുൻനിർത്തി
 എത്രയെത്രയെന്ന് മുസ്സോലിനി എപ്പോഴും സന്നദ്ധനാണ്.

ഇടവിടാതെ എത്രനേരമെങ്കിലും പ്രവൃത്തിയെടുക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനുള്ള ശക്തിയാകുന്നു മുസ്സോലിനിയെ ഇപ്പോഴത്തെ ഉയർന്ന നിലയിൽ എത്തിച്ചത്. “പ്രവൃത്തി എടുക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ എനിക്കു ഒരു ഭ്രാന്താണ്. എത്ര ബുദ്ധിമുട്ടുള്ള പണികളായാലും അവയൊക്കെ ശരിക്കു തീർന്നല്ലാതെ എനിക്കു ഉറക്കമില്ല. എപ്പോഴും എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. പണി ഇല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പണിയുണ്ടാക്കും. ഞാൻ യുദ്ധത്തിനു പോയിട്ടുണ്ട്. അവിടേയും എന്റെ സ്വഭാവം ഇതുതന്നെയായിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഞാൻ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കയാണ്. അതു എന്റെ ജീവദേശയുടെ അവസാനം വരെ നീക്കം. ഭക്ഷണത്തിനുപോലും ഇല്ലാതെ ഞാൻ അലഞ്ഞു നടക്കേണ്ട കാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഒരു പണി കിട്ടുവാൻ ഒരോ നഗരങ്ങളിലേക്കും തെണ്ടിനടക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അന്നും ഞാൻ മടിയനായി ഒരു മിനുട്ടു പോലും കളയാറില്ല. വല്ല കവിതകളോ തത്വശാസ്ത്രവും ബന്ധമായ വല്ല വിഷയങ്ങളോ അടങ്ങിയ പുസ്തകങ്ങൾ എവിടെ പോകുമ്പോഴും എന്റെ കയ്യിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. എന്തെങ്കിലും പണി എടുക്കാതെ എനിക്കു ഒരു നിമിഷം പോലും കഴിച്ചുകൂടാ.” ഇതായിരുന്നു ഒരു പത്രപ്രതിനിധിയോടു മുസ്സോലിനി ഇയിടെ പറഞ്ഞിരുന്നത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മഹാന്റെ മുന്നോട്ടേക്കുള്ള ഗതി തടയുവാൻ പ്രകൃതിക്കുകൂടി സാധിക്കുമോ?

ശ്രീമതി രമാബായി.

ബോമ്പായിലെ ഫൈക്കോടതി ജഡ്ജിയായിരുന്ന ശ്രീമാൻ റാനഡേ നാട്ടുകാരുടെ നന്മക്കായി പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു ബോമ്പായി പട്ടണവും പുനയും കാണുന്ന ഏവർക്കും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതാണ്. ഈ മഹാൻ ജീവനോടീരുന്ന കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ശ്രീമതി രമാബായി ഭർത്താവിന്നൊപ്പമായിത്തന്നെ അദ്ധ്വാനിച്ചു പ്രവർത്തിച്ച മിക്ക മഹാകാര്യങ്ങളിലും അദ്ദേഹത്തെ സഹായിച്ചുപോന്നിരുന്നു.

റാനഡേയുടെ മരണശേഷവും രമാബായി വെറുതെ ഇരുന്നു കാലം കഴിച്ചില്ല. ഭർത്താവിന്റെ വേർപാട് രമാബായിയെ വല്ലാതെ വ്യസനിപ്പിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നു പഠിച്ച “സ്വാത്മശ്യാഗം, സ്ഥിരോത്സാഹം, സാധുജനങ്ങളോട് അനുക്രമം” എന്നീ മൂന്നു തത്വങ്ങളും എപ്പോഴും ഓർത്തുകൊണ്ട് ഈ സ്ത്രീത്തേയും അദ്ദേഹത്തെ അനുക്രമിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ബോമ്പായിലേയും പുനയിലേയും “സേവാസഭനം” രമാബായിയുടെ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റെ സ്മാരകമാണെന്നു പറയാം. ഇവ കല്യാണംകഴിച്ച സ്ത്രീകൾക്കുള്ള പാഠശാലകളാണ്. ബോമ്പായിൽ ദിവസംപ്രതി 900-ം, പുനയിൽ 450-ം സ്ത്രീകൾ ഈ സഭനങ്ങളിൽ വന്നുചേരുന്നുണ്ട്. ഇവരിലെല്ലാം ജ്ഞാനസമ്പാദനത്തിനുള്ള ആഗ്രഹം ജനിപ്പിച്ച രമാബായി, സഹോദരിമാരുടെ ഒരു പണിക്കാരിയു

ടെ നിലയിൽ എപ്പോഴും ജോലി ചെയ്യുന്നതുതന്നെ മറ്റുള്ളവർക്കു മാതൃകാപാഠമാണ്.

സത്താറ ജില്ലയിൽ ഒരു ചെറുഗ്രാമത്തിൽ 1862-ലാണ് ഈ മഹതി ജനിച്ചത്. അച്ഛൻ ഒരു സബ്ജഡ്ജിയായിരുന്നു. ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ആ രാജ്യത്തിൽ നടപ്പായതിനാൽ പതിനൊന്നാം വയസ്സിൽ രമാബായിയുടെ കല്യാണവും കഴിഞ്ഞു. ഈ ചെറുകുട്ടിയെ വിവാഹം കഴിച്ചുകൊണ്ടു വരിക എന്നതു റാനഡെക്കു വലിയ സങ്കടമായിരുന്നു. സ്വന്തം അഭിപ്രായം കീഴടക്കി അദ്ദേഹം അച്ഛന്റെ അനുമതി സരിക്കേണ്ടിവന്നു. റാനഡെക്കു അപ്പോൾ 32 വയസ്സായിരുന്നു. ഭാര്യക്കു വേണ്ടുന്ന വിദ്യാഭ്യാസം വീട്ടിൽവെച്ചു കൊടുക്കുവാൻ റാനഡെ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. താൻതന്നെ യായിരുന്നു ഗുരു. വീട്ടിൽ 25 പേരോളം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പുസ്തകം എടുത്താൽ രമാബായിയെ പരിഹസിക്കുവാനും അപമാനിക്കുവാനും അവിടെ ധാരാളം പേർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നു ഭവേസരത്തിൽ ഈ മഹതി പറഞ്ഞിരുന്നു. പുസ്തകവായന എന്നത് ഒരു നികൃഷ്ടജോലിയായിട്ടാണ് അവരെല്ലാം അന്നു വിചാരിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. ശാന്തത, ജ്ഞാനസമ്പാദനം, സ്വപാത്രശ്രമം ഇവക്കു ഭർത്താവിന്റെ മുറിമാത്രമായിരുന്നു രമാബായിക്കു ശരണം.

19-ാം വയസ്സായപ്പോൾ പണ്ഡിതരമാബായി എന്ന ഒരു മഹതിയുമായി പരിചയമാകുവാൻ രമാബായിക്കു അവസരം കിട്ടി. ആയുർമഹിളാസമാജം എന്ന പേരിൽ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു യോഗം സ്ഥാപിച്ചു, സ്വന്തം വീട്ടിൽ വെച്ചു സഭിഷ്ഠയെക്കളക്കി പണ്ഡിതരമാബാ

യി പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തി. ഈ വക പ്രസംഗങ്ങൾ കഴിപ്പാൻപോയതിനാൽ വീട്ടിലെ പാത്രങ്ങൾ ഏടുക്കുവാനും അവരെ തൊടുവാനും മറ്റുള്ള സ്ത്രീകൾ രമാബായിയെ അനുവദിച്ചിരുന്നില്ലപോൽ. ആ കാലത്തു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ മുഡചിശ്ചാസം കൂറെ അധികമായിരുന്നു. 1884 മുതൽ സ്ത്രീകൾക്കായി ഒരു ഫൈസ്കൂൾ സ്ഥാപിച്ചുകിട്ടുവാൻ ജസ്റ്റി റാനഡേയും ഭായ്യും ഉത്സാഹിച്ചുപോന്നിരുന്നു. വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ വായിച്ചുകേൾക്കുകയാണ് ഭർത്താവിന്റെ ശീലം. വായിച്ചുകൊടുക്കുന്ന ജോലി മിക്കപ്പോഴും നടത്തിയിരുന്നതു രമാബായിതന്നെയായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ തന്റെ രാജ്യത്തും അന്യരാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്ന വർത്തമാനങ്ങൾ അറിയുവാൻ രമാബായിക്കുള്ള ഉത്സാഹം വലിച്ചു. പ്രവൃത്തിസംബന്ധമായി ഭർത്താവു പോകുന്ന സ്ഥലത്തെല്ലാം ഭായ്യും പോകുക പതിവായിരുന്നു. വീട്ടിൽ മറ്റു സ്ത്രീകളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി പത്രങ്ങളിൽനിന്നു തന്നെക്കു അറിവാൻ ഇടയുണ്ടായിരുന്ന വർത്തമാനങ്ങളും മറ്റും അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ രമാബായിക്കു പ്രത്യേകം ഉത്സാഹമുണ്ടായിരുന്നു.

1901-ൽ ഭർത്താവു മരിച്ചു. ഒരു കൊല്ലത്തോളം തപസ്യനിറയുടെ നിലയിൽ സ്വന്തം മുറിയിൽതന്നെ ഇരുന്നു രമാബായി കഴിച്ചുകൂട്ടി. പിന്നീടാണ് ഭർത്താവിനെ അനുസരിച്ചു പരോപകാരപ്രദമായ പ്രവൃത്തിചെയ്തുകൊണ്ടു തന്റെ അപാരമായ വ്യസനത്തിന്നു പ്രതിശ്ഠ

ഞി തേടുവാൻ ഈ മഹതി മനസ്സുകൊണ്ടു തീർച്ചപ്പെടു
 ത്തിയത്. 20 സ്ത്രീകൾ അടങ്ങിയ സ്ത്രീകളുടെ ഒരു ക്ലി
 ബ്ബ് ആയിരുന്നു ആദ്യം അവർ സ്ഥാപിച്ചത്. “ഭാരത
 സേവകന്മാർ” എന്നവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ക്രമേ
 ണ ഈ ക്ലബ്ബ് സേവാസഭനമായിത്തീർന്നു. സാധാരണ
 വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു പുറമെ സംഗീതം, തുണൽ മുതലായ
 വീട്ടുകൈത്തൊഴിൽ എന്നിവ കുട്ടികളെ ശീലിപ്പിക്കേണ്ട
 ക്രമവും മറ്റും ഇവിടെവെച്ചു മുതിർന്നവരായ സ്ത്രീകളുപ
 രിതീലിപ്പിച്ചുവരുന്നു. ഈ മഹതിയുടെ പ്രയത്നംകൊ
 ണ്ടും സ്വാതന്ത്ര്യഗാനംകൊണ്ടും ബോമ്പായി, പുന, എ
 ന്നീ പട്ടണങ്ങളിലും അവക്കു ചുറ്റും ഉള്ള സ്ത്രീകളിൽ,
 പ്രത്യേകിച്ചു സാധുക്കളായ വിധവമാരിൽ, ഉണ്ടായിത്തീ
 ന്ന തുണക്കരമായ മാറ്റങ്ങൾ ചിലിയല്ല.

ലോഹവനിയിൽനിന്നു കയറിയ ഒരു മഹാൻ.

—:0:—

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ തൊഴിലാളി കക്ഷികളുടെ ഒന്നാമത്തെ രാജ്യഭരണകാലത്ത് (1924-ൽ) അവിടുത്തെ ആരോഗ്യരക്ഷണവകുപ്പിന്റെ തലവനായ നിലയിൽ ഒരു മന്ത്രിയായിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോൺ വീറ്റ്ളി ഒരു അസാധാരണ പുരുഷനായിരുന്നു. അന്യന്മാരെ ആശ്രയിച്ചു മടിയരായി ഇരിക്കാതെ സ്വസ്ഥായും, ദൃഢപ്രതിജ്ഞ എന്നിവയോടുകൂടി സ്ഥിരോത്സാഹമുള്ളവയായിരിക്കുവാൻ വേണ്ടത് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിശ്ചയം.

വളരെ ദാരുദ്ര്യം ബാധിച്ച കുടുംബത്തിലാണ് മിസ്റ്റർ വീറ്റ്ളി ജനിച്ചത്. അത്ര പാവപ്പെട്ട കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച ഒരാൾ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ മന്ത്രിസഭയിൽ അതുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. വീറ്റ്ളിയുടെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഐറിഷ്കാരുടെ ഇടയിൽ കൂലിവർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. ഏറ്റവും പാവപ്പെട്ട വരുടെ സങ്കേതമായ “സ്കൂം” എന്നു വിളിച്ചുവരാറുള്ള സ്ഥലത്ത് ഒരു എടുപ്പിലേ ഒറ്റമുറിയായിരുന്നു ഇവരുടെ വാസസ്ഥലം. പത്തുപേർക്കു തിങ്ങിവിങ്ങി ഈ ഒരു മുറിയിൽ കറേകൊല്ലങ്ങളോളം താമസിക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. ജോൺവീറ്റ്ളിയുടെ ജനനം കൊണ്ടു കുടുംബത്തിൽ ഒരേണ്ണാകൂടി വലിച്ചു. ഇങ്ങിനെയുള്ള മുറിയിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കൊല്ലമല്ല, 24 കൊല്ലമാണ് വീറ്റ്ളി

ജീവദശ കഴിക്കേണ്ടിവന്നത്. സ്വന്തം നില നന്നാക്കി
 തീർത്ത ഉടനെ വീറ്റ് ഉി സാധുക്കൾക്കു പാർക്കുവാൻ സ
 ക്കാർ വകയായി വീടുകൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ട കാര്യത്തിൽ ക
 ചുകെട്ടി പുറപ്പെട്ട ശ്രുതിപ്പെട്ട “ഫെൽത്ത് മിനിസ്റ്റർ”
 എന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്തത്.

12 വയസ്സു തികയുന്നതിന്നു മുമ്പു, അതായത് ഇളം
 പ്രായത്തിൽതന്നെ, വീറ്റ് ഉി അദ്ധ്വാനിച്ചു പ്രവൃത്തി ഏ
 ട്ടുക്കേണ്ടി വന്നിരുന്നു. കത്തുകൊടുക്കുന്ന ചെറുക്കന്റെ
 നിലയിൽ കുറേ കാലം കഴിച്ചു. ലോഹചനിയിൽ ഈ
 ബാലൻ ഒന്നാമതായി ഇറങ്ങിയത് 12-ാമത്തെ വയസ്സി
 ലായിരുന്നു. ഈ ജോലിയിൽതന്നെ 10 കൊല്ലത്തോള
 മിരുന്നു. മഹാദളിദനായ നിലയിൽ സ്കൂളിൽ താമ
 സിക്കുകയും ഖനിയിൽ കല്ലുരി പ്രവൃത്തിക്കാരനാകയും
 ചെയ്തു കാലത്തു വീറ്റ് ഉി തന്റെ ഒഴിവുസമയം അന്നാ
 വശ്യമായി ചെലവു ചെയ്തിരുന്നില്ല. പതിനൊന്നു പേ
 ൾ അടങ്ങിയ ഒരു മുറിയിൽവെച്ചു വല്ലതും വായിക്കുവാൻ
 എത്ര സൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നു നമുക്കെല്ലാം ആലോചി
 ൊലറിയാമല്ലോ. തന്റെ പഠിപ്പിന്നും വീറ്റ് ഉിക്കു ഖ
 നിതന്നെയായിരുന്നു ആധാരം. പ്രവൃത്തികഴിഞ്ഞാൽ
 നിശാപാഠശാലകളിൽപോയി വല്ലതും പഠിച്ചതിന്നു പ
 റമെ, ശേഷമുള്ള സമയമെല്ലാം ഖനിയിൽ ഉപകാരപ്ര
 ദമായ നിലയിൽ ചെലവുചെയ്തു. ക്രമേണ കൂലിക്കാര
 ടെ ഇടയിൽ വീറ്റ് ഉി ഒരു ആദർശപുരുഷനായിത്തീർന്നു.
 തന്റെ ഇരുപത്തഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ പുസ്തകങ്ങൾ പ്ര
 സിദ്ധം ചെയ്യുന്ന ഒരു കമ്പിനിയിൽ വീറ്റ് ഉിക്കു ചെറി

യൊരുജ്യോഗം കിട്ടിയതിനാൽ അദ്ദേഹം ലോഹവനിയിലെ ഉജ്യോഗം ഉപേക്ഷിച്ചു. അന്നുമുതൽ പൊതുജനസേവനത്തിനുള്ള പല കാര്യങ്ങളിലും ഏറ്റെടുക്കുകയുണ്ടായിരുന്നു. താൻ പാർത്തിരുന്ന പട്ടണങ്ങളിലെ മുനിസിപ്പാലിറ്റികളിൽ വീറ്റ്ളിയെ നഗരവാസികൾ ഒരു അംഗമായി തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. വളരെ കാലത്തോളം ഈ മഹാൻ തൊഴിലാളി സംഘക്കാരന്റെ ഒരു നേതാവായിരുന്നു. കുറേ കൊല്ലങ്ങൾക്കൊണ്ടു വീറ്റ്ളിക്കു സ്വന്തമായിത്തന്നെ പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു കമ്പനി ഏറ്റെടുത്തുവാൻ സാധിച്ചു.

വീറ്റ്ളിയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളും പ്രാപ്തിയും മനസ്സിലാക്കിയവർ അവസരം കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു ഉജ്യോഗം കൊടുത്തിൽ ആശ്രയപ്പെടുവാനില്ല. എന്നാൽ വീറ്റ്ളി സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ തന്റെ വലിയ മാസ്റ്ററിയും വാങ്ങി ഒരു “ദൊര”യായി ജീവിതം കഴിച്ചുകൂട്ടാനല്ല നിശ്ചയിച്ചത്.

ദാരദ്ര പ്രമേണുള്ളതറിഞ്ഞവർക്കേ

പാരിൽ പരിശ്കേതവിവേകമുള്ള.

ജനനം മുതൽക്കു താൻ അനുഭവിച്ചിരുന്ന സങ്കടങ്ങൾ, തന്നെപ്പോലെ ഇന്നും അനേകായിരം പേർ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു വീറ്റ്ളി മറന്നില്ല. താമസിക്കാൻ വീടുകളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു സാധുക്കൾ അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടത

കളെപ്പറ്റി പാർളിമെണ്ടുസഭയിൽ പ്രസംഗംചെയ്യുന്ന രവസരത്തിൽ വീറ്റ്ളി ഇതുകൂടി പറയുകയുണ്ടായി:—
 “ലങ്കാഷയർപട്ടണത്തിൽ ഒരു മാസമല്ല, ഒരു കൊല്ലമല്ല, 24 കൊല്ലത്തോളം ഒരൊറ്റ മുറിയിൽ 11 പേർകൂടി താമസിച്ചിരുന്നവരിൽ ഒരാളാണ് ഞാൻ. ഭാരദ്രൂം എന്നാണെന്നും, സങ്കടം എന്നാണെന്നും എനിക്കു നല്ലവണ്ണം അറിയാം”

ഈവലിയ ഉദ്യോഗനിലയിൽപോലും തനിക്കു ചെയ്ത ഒരു വീടു മതിയെന്നു വീറ്റ്ളി നിശ്ചയിച്ചു. വിട്ടുജോലിക്കു വേറെ പണിക്കാരെന്നുമില്ലാതെയായിരുന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട വീറ്റ്ളി എന്നു വിളിക്കേണ്ടുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ നില നന്നാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്ന അനേകം സാധുക്കളികൾക്ക്, ആരും അറിയാതെ, ഈ മഹാൻ പല സഹായങ്ങൾ ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. സാധുജനങ്ങൾക്കു പാർക്കുവാൻ അനേകായിരം വീടുകൾ എടുപ്പിക്കേണ്ടതു സർക്കാരിന്റെ മുറയാണെന്നുവെച്ച് ആ കാര്യത്തിലായിരുന്നു ഉദ്യോഗനിലയിൽ ഇദ്ദേഹം അധികം പ്രയത്നം ചെയ്തിരുന്നത്. ഉദ്യോഗംവിട്ടതിൽ പിന്നേയും ഇതുതന്നെയായിരുന്നു വീറ്റ്ളിയുടെ മുഖ്യജോലി. പാശ്ചാത്യലോകത്തിൽ ഒരാൾപുരുഷനായി കരുതിയിരുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ജോൺവീറ്റ്ളി ഗ്ലാസ്റ്റഗോവിൽവെച്ചു മരിച്ചുപോയി എന്ന വ്യസനവർത്തമാനം 1930 മെയി 13-ാംനു രോയിട്ടരുടെ കമ്പിമുഖേന ലോകമൊട്ടുക്കും അറിവായി. സാധുജനങ്ങൾക്ക് ഒരു ഉത്തമബന്ധു നഷ്ടമായി.

അമേരിക്കയിലെ

സെക്കോയ എന്നു പേരായ ഒരു പൊൻപണിക്കാരൻ.

അമേരിക്കയിൽ മാത്രമല്ല, ലോകത്തിൽതന്നെ അപൂർവ്വമായിക്കാണുന്ന പുരുഷകേസരികളിൽ ഒരാളാണ് സെക്കോയ. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹിമയെ നിലനിർത്തുവാൻ കാലിഫോർണിയാവിൽ ഉയരംകൊണ്ടും വലിപ്പംകൊണ്ടും അതിഗംഭീരമായ ഒരു വൃക്ഷമായിരുന്നു ഒരാൾ കണ്ടത്. അതിന്നു “സെക്കോയവൃക്ഷം” എന്നു പേരിടുകയും, ഇന്നും ആ പേർതന്നെ വിളിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. വാഷിംഗ്ടൻ പട്ടണത്തെ അലങ്കരിക്കുന്ന മഹാ നാരുടെ പ്രതിമകളിൽ സെക്കോയയുടേത് ഒരു ഉത്തമ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നു.

പരിഷ്കാരം എന്താണെന്നറിയാതെ കാട്ടാളന്മാരെല്ലാവരും ജീവിതം നയിച്ചുവന്ന “ചെറോക്കികൾ” എന്നുപേരായി ഒരു സമുദായക്കാർ വടക്കൻ അമേരിക്കയിൽ പാർത്തിരുന്നു. ഈ വർഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടവനാണ് നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ. എഴുത്തുകുത്തുകൾ എന്താണെന്നറിയാതെ പരിഷ്കൃതലോകത്തിൽനിന്നു അകലെ അമിച്ഛിച്ചിരുന്ന ഈ സമുദായക്കാരുടെ അറിവില്ലായ്മയും കഷ്ടതകളും തീർക്കാൻ എന്താണ് വഴിയെന്നു ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു ഈ ധീരൻ എത്രയൊ കാലം കഴിച്ചു. എന്നാൽ ജീവിതാവശ്യത്തിനായി ഭോമഭണ്ഡം ചെയ്യേ

ബിവിന്നതിനാൽ സ്വന്തമനസ്സിൽ എപ്പോഴും കുടികൊ
 ബിരുന്ന ആഗ്രഹത്തെ പലത്തിൽ വരുത്തുവാൻ കറെ
 കാലത്തേക്കു സാധിച്ചില്ല. ഒരു ദിവസം സെക്കോയക്ക്
 ഒരുപകടം പറുകയും, തന്നിമിത്തം ദേഹബലം ക്ഷയി
 ച്ചു തീരെ നടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത നിലയിൽ ആയിത്തീ
 രുകയും ചെയ്തു. ഉടനെ ഒരു സ്ഥലത്തിന്നു ചെസ്റ്റാൻ
 സാധിക്കുന്ന പൊൻപണി സെക്കോയ ശീലിച്ചു. ചെ
 രോക്കികളുടെ ഉണർച്ചക്കു വേണ്ട മാർഗ്ഗത്തെ സ്ഥാപിക്കു
 ന്ന ഒരു ജോലിയായിരുന്നു ഇത്. ഈ സമുദായക്കാരു
 ടെ സംസാരത്തിന്നു പററിയ ഒരു ഭാഷ ഉണ്ടാക്കി എഴു
 ത്തിൽ വരുത്താൻ സാധിച്ചാൽ അവരുടെ അജ്ഞത
 തീരും എന്നു മനസ്സിലാക്കി അതിന്നായി യത്നിച്ചതുട
 ങ്ങി. സെക്കോയ യാതൊരു പാഠശാലയിലും പഠിച്ചിര
 ുന്നില്ല; യാതൊരു ഭാഷയിലും എഴുതുവാൻ ശീലിച്ചിര
 ുന്നില്ല. എന്നാൽ വിധിയോടു പൊരുതുവാനുള്ള ഉ
 ത്സാഹത്തിലും ബുദ്ധിവികാസത്തിലും ഈ മഹാനെ അ
 ധികം പേക്കും തോല്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല.
 1816-ലാണ് അക്ഷരമാല ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവൃത്തി സെ
 കോയ തുടങ്ങിയത്. തുവലിന്റേറയൊ കടലാസിന്റേറ
 യോ സഹായം കൂടാതെ വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു ഈ പാ
 വപ്പെട്ട സമുദായക്കാർക്കു ഉച്ചാരണത്തിന്നു പററിയ 85
 അക്ഷരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കി. ഇങ്ങിനെ ഒരു ഭാഷ നിർമ്മിച്ചു
 സമുദായാംഗങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിദ്യാഭ്യാസം പ്രചരിപ്പി
 ക്കുവാൻ സെക്കോയ യത്നിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം ആ
 വർഗ്ഗത്തിലെ നായകന്മാരെ വല്ലാതെ പരിഭ്രമിച്ചു. ഇ
 ത്ത് അവരുടെ മതത്തിന്നും ദൈവത്തിന്നും വിരോധമാ
 എന്നു പറഞ്ഞു അവർ സെക്കോയയെ പലവിധത്തി

ലും ഉപദ്രവിച്ചു. അതൊന്നും കൂട്ടാക്കാതെ അവരെ ക്രമേണ തന്റെ വശത്താക്കി ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യനിവൃത്തിക്കായി സെക്കോയ പല വിദ്യകളും പ്രയോഗിച്ചു. ദിവസം കഴിയുന്നോടും ശിഷ്യന്മാർ വലിച്ചുതുടങ്ങി. അക്ഷരമാല പ്രയാസംകൂടാതെ പഠിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാകകൊണ്ടു ഓരോ ശിഷ്യന് ഉടനെ ഗുരുസ്ഥാനം ലഭിച്ചു. സമുദായത്തെ മുഴുവനും പഠിപ്പിക്കുവാനുള്ള ബാല്യത ശിഷ്യന്മാരെ സെക്കോയ ഏല്പിച്ചു.

സെക്കോയയുടെ ഉദ്യമം എത്രത്തോളം മഹത്വമുള്ളതായിരുന്നുവെന്നു ചെറോക്കികൾക്ക് അധികകാലം താമസിയാതെ അനുഭവമായി. ഉടനെ അവരെല്ലാം കൂടിച്ചേർന്ന് ഒരു അച്ചുകൂടം സ്ഥാപിച്ചു സെക്കോയയെ ഏല്പിച്ചു. ഒരു വർത്തമാനകടലാസ്സും തുടങ്ങി. ക്രമേണ അവരുടെ അജ്ഞതകളെല്ലാം തൃജിച്ചു പരിഷ്കൃതലോകത്തിന്നൊപ്പം ജീവിക്കാൻ തക്കതാക്കും അർത്ഥയുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെ നില ഒന്നു മാറി. അമേരിക്കയിലെ ഗവൺമെണ്ടു സെക്കോയയുടെ ആശ്ചര്യകരമായ ഉദ്യമത്തിന്റെ ഫലമറിഞ്ഞു നാട്ടുകാരുടെ ക്ഷേമത്തിനുസാഹിജ്യവരിൽ അഗ്രഗണ്യൻ എന്ന നിലയിൽ കൊല്ലത്തിൽ 60 പവൻ പെൻഷൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു കല്പിച്ചുകൊടുത്തു.

†† ചെറോക്കികളിൽ അനേകം പ്രേർ ഒതുക്കുടി ഏതാനും കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു സപരാജ്യം വിട്ടു വടക്കോട്ടു പോയിരുന്നുവെന്നു സെക്കോയ അറിഞ്ഞു. കാട്ടാളന്മാ

രെപോലെ അപ്പോഴുംജീവിച്ചുവന്നിരുന്ന ആ വകകൂട്ടരെ
 കണ്ടുപിടിച്ചു അവരുടേയും അറിവില്ലായ്മ നീക്കേണ്ടതി
 നായിരുന്നു സെക്കോയയുടെ പിന്നത്തെ ഉത്സാഹം.
 അദ്ദേഹം തന്റെ ദേഹസുഖക്കേടുകളെ ഒട്ടും ഗണ്യമാ
 ക്കിയില്ല. ആരുമറിയാതെ ഏകനായിട്ടായിരുന്നു സ
 ബ്ബാരത്തിനു പുറപ്പെട്ടത്. ഒന്നാമത്തെ കുറി ഉദ്യമം
 സഫലീകരിക്കാതെ സെക്കോയ മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. രണ്ടാ
 മത്തെ യത്നത്തിൽ സഹോദരന്മാരെ കണ്ടുകിട്ടുവാനൊ
 തനിക്കു മടക്കിവരുവാനൊ സാധിച്ചില്ല. സെക്കോയ
 സ്വരാജ്യം വിട്ടുപോയി എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അമേരിക്ക
 ന് ഗവണ്മെണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ മടക്കിവരുത്തുവാൻ കുറെ
 ആളുകളെ പറഞ്ഞയച്ചു. സ്ഥിരോത്സാഹിയായ ഈ
 ധീരപുരുഷൻ വഴിയിൽവെച്ചു മുതിപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞ
 പ്പോൾ സമുദായാംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല പൊതുജനങ്ങ
 ൾക്കും സർക്കാർ ഭാരവാഹികൾക്കും വലിയ വ്യസനം ഉ
 ണ്ടായി. ലോകത്തിലുള്ള അക്ഷരമാലകളിൽ ഇംഗ്ലീഷു
 കഴിച്ചാൽ ഒന്നാമതായി നില്ക്കുന്നതു സെക്കോയയുടെ
 താണെന്ന് ഇന്നും ചില വിദഗ്ദ്ധന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു
 ന്നു. ചെറോക്കികൾ ഇപ്പോൾ ധനംകൊണ്ടും വിദ്യ
 കൊണ്ടും അമേരിക്കയിൽ മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന ഒരു
 സമുദായമാണ്. ഒരാളുടെ ബുദ്ധിയും ഉദ്യമവും ശരിയാ
 യി ഉപയോഗിച്ചതുകൊണ്ടു ഒരു സമുദായത്തിനുണ്ടായ
 മാറ്റം എത്ര മഹനീയം!

നീഗ്രോ സമുദായക്കാരുടെ നേതാവായ മാർക്സ് ഗാർവി.

സപാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നും ന്യായപരിപാലനത്തിനാണെന്നും പറഞ്ഞു ചരിത്രകാരന്മാർക്ക് ഇതുവരെ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കൂടി പാടില്ലാത്ത നിലയിൽ അതിലോരമായ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞിട്ടു കൊല്ലം അധികമായിട്ടില്ല. യുദ്ധരംഗം ഒന്നല്ല; പത്തല്ല; അനവധിയായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ ഏറ്റവും പരിഷ്കൃതന്മാരാണെന്നു കൊട്ടിലോഷിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ, അമേരിക്കക്കാർ, ജർമ്മൻകാർ, തുർക്കികൾ, ബെൽജിയക്കാർ, ഇറ്റലിക്കാർ, റഷ്യക്കാർ, അസ്ട്രിയക്കാർ മുതലായ എല്ലാ കൂട്ടരും ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തു ചേരാതിരുന്നിട്ടില്ല. ബുദ്ധിമാന്മാരും ചെറുപ്പക്കാരുമായ എത്രയോ ലക്ഷം പേരുടെ രക്തം ഈ പോർക്കൂട്ടത്തിൽ പുകയുന്നപോലെ നാലു കൊല്ലത്തോളം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇവരിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ പെട്ടവരും കുറച്ചൊന്നുമില്ല. എന്നാൽ കാര്യമായ സമാധാനം നാം ഇന്നു കാണുന്നുണ്ടോ? ഇതാ ചൈനയിലെ കലാപങ്ങൾ; അതാ ബോർഷേവിക്കുകാരുടെ കോലാഹലം; ഇന്ത്യയിൽ ഭരണസംബന്ധമായ കഴപ്പങ്ങൾ; ലോകമൊട്ടുക്കും പണക്കാരും പണിക്കാരുമായുള്ള സ്വരച്ചേർച്ചയില്ലായ്മ; ഇങ്ങിനെയെല്ലാം നാം കണ്ടുകേട്ടു വരുന്നു.

ഇപ്പോൾ “നീഗ്രോ” സമുദായക്കാരും ഉൾക്കൊള്ളുന്നിരിക്കുന്നുപോൽ. അനവധി കാലമായിട്ടു അടിമകളായി ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന നീഗ്രോക്കാർ അവരുടെ പൈതൃകം കാണിക്കുവാൻ ഒരുമ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മാർക്കസ് ഗാർപ്പി എന്ന ധീരൻ പോകത്തിലുള്ള നീഗ്രോവർഗ്ഗക്കാരെയെല്ലാം അവരുടെ ആവാസസ്ഥലമായ ആഫ്രിക്കയിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുവാനും വലിയ ഏല്പാടുകൾ ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്. ഈ നീഗ്രോ നേതാവ് പച്ചയും ചുരുപ്പും നിറങ്ങളുള്ള ഒരു വസ്ത്രവും ധരിച്ചു തന്റെ സമുദായക്കാരുടെ ഇടയിൽ പോയി ഇടിമുഴക്കംപോലെയുള്ള സ്വരത്തിൽ പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്ത്, അവർ അനുഭവിച്ചതും അനുഭവിക്കുന്നതുമായ സങ്കടങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ മനസ്സിലുക്കുന്ന കാഴ്ച കാണേണ്ടതാണത്രെ. സംഘബലമുണ്ടാക്കി, ആഫ്രിക്കാഭൂഖണ്ഡം കൈവശപ്പെടുത്തി, കൈത്തൊഴിലുകൾ ഏറ്റെടുത്തി, കായികാഭ്യാസം മുതലായതു ശീലിപ്പിച്ച സമുദായത്തിന്റെ നില ആകപ്പാടെ ഒരു നന്നാക്കിത്തീർക്കണമെന്നാണ് ഗാർപ്പിയുടെ ഉദ്ദേശം. ഒരു അമേരിക്കക്കാരനോ ഇംഗ്ലീഷുകാരനോ വല്ല ദിക്കിലും വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടുകളുണ്ടെങ്കിൽ അതൊന്നിനോ അതോറോ പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആ വക ഒരോ രാജ്യങ്ങളിലെ സർക്കാർ എന്ന ഒരു ശക്തി പിന്നിൽ ഉള്ളതുപോലെ നീഗ്രോക്കാർക്കും ചേണമെന്നാണ് അദ്ദേഹം അവരോട് ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അമേരിക്കയിൽ സൂക്ഷ്മപ്പെട്ടതായി ഒരു സ്ഥാപനം ഏല്പാടുകൾ തന്റെ സമയവും ശക്തിയും ധനവും അതിനായി ചെലവുചെയ്തുവരുന്നു. ഈ ഏല്പാടുകൾ തുട

ക്കുറിപ്പ് ഏകദേശം 10കൊല്ലത്തോളമായി. ആദ്യം പത്തിരപതു ശിഷ്യന്മാർക്കുടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇപ്പോൾ 40 ലക്ഷം പേർ ഈ മഹാന്റെ അനുഗാമികളായിരിക്കുന്നു. ഗാർപ്പിയുടെ പല ഉദ്യമങ്ങളിൽ ഒന്ന്, നീഗ്രോക്കൾക്കു വക ഒരു കപ്പൽക്കമ്പനി ഏല്പാതാണ്. ഈ കമ്പനിയുടെ പേര് “കറുത്ത നക്ഷത്രം” എന്നാണ്. ഇപ്പോൾ കുറേ വലിയ കപ്പലുകളും തോണികളും ഈ കമ്പനിസ്വത്തായി അടുമിടും ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്.

മാർക്കസ് ഗാർപ്പി ജെമേക്കക്കാരനായ ഒരു നിഗ്രോ വാണ്. പ്രായം 42 വയസ്സിൽ അധികമായിട്ടില്ല. “ഈ ഏല്പാടിലേക്കു കുറേ പണം സംഭാവന ചെയ്യുവാൻ അമേരിക്കയിലെ ചില അടിമ ഉടമസ്ഥന്മാരോടു ചോദിക്കരുതോ?” എന്നു ഒരു അമേരിക്കക്കാരൻ ഗാർപ്പിയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ “ഇതു കറുത്ത മനുഷ്യരുടെ ഏല്പാതാണ്” എന്നാണത്രേ അദ്ദേഹം ഉത്തരം പറഞ്ഞത്. അന്റെ അഭീഷ്ടത്തിന്നനുസരിച്ചു ഉത്സാഹിക്കുവാൻ പ്രേരിപ്പിച്ച മുഖ്യസംഗതി ഇപ്രകാരമാണെന്ന് ഈ മഹാൻ തന്നെ പറയുന്നു:—

“അമേരിക്കയിലെ സ്വാതന്ത്ര്യജനകനെ (Father of American Independence) കണ്ടു നമസ്കരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു ദിവസം വാഷിങ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ മോൺട്വെർണർ എന്ന സ്ഥലത്തു പോയിരുന്നു. അനേകായിരം ജനങ്ങൾ അവിടെ പോയി മടങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. പടിവാതിലിന്നു സമീപം എത്തിയപ്പോൾ കൂട്ടുകൂട്ടമായി ജനങ്ങൾ അകത്തേക്കു കയറുകയും, പുറത്തേക്കു

ഇറക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായും കണ്ടു. ഞാനും കൂടെ പോയി. ധർമ്മസംസ്ഥാപനത്തിനായി ധർമ്മത്തെ മുതുകി
 രിച്ച ജനിച്ചതൊ എന്നു തോന്നിക്കുന്ന ആ മഹാധീരൻ
 ന്റെ ശവകുടീരം ഞാനും കണ്ടു വന്നിട്ടു. ക്ഷേത്രത്തെ
 യോ പള്ളിയേയെ പോലെ ഭക്തിബഹുമാനത്തോടുകൂ
 ടി കരുതിവരുന്ന മഹത്തായ ആ സ്ഥലം കരേണേരം ഞാ
 ന് നോക്കിനിന്നുപോയി. അപ്പോൾ എന്നിൽ സ. ലക്ഷ്മ
 പ്രേരകമായ ഒരു വലിയ ആഗ്രഹം ജനിച്ചു വശായി.
 എല്ലാം ഒരു നിമിഷംകൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുകൂടി. “ന ഗ്രോ
 സമുദായക്കാരും ലോകരംഗത്തിൽ ധർമ്മസ്ഥാപനത്തിന്നു.
 വേണ്ടി പോരാടേണ്ടുന്ന കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്ന
 തനിക്കു താൻ ചെയ്യുന്നതുപോലെ തനിക്കുവേണ്ടി മ
 ററാരുത്തനും ചെയ്യാൻ സാധിക്കയില്ല എന്ന വിലയേ
 റിയ പാഠം പുരുഷപ്രയത്നം ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമേ അനു
 ഭവപ്പെടുകയുള്ളൂ. ഈ ഞ്ഞിൽ സ്വാഭാവികവും
 ആത്മവിശ്വാസവും നശിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ പ്രാ
 പ്തിയും നെഞ്ഞുകുടില്ലാത്ത യാതൊരു സമുദായത്തിന്നും
 ജീവിച്ചിരിക്കാൻ അർഹതയില്ല. 250 കൊല്ലങ്ങളോളം
 അടിമകളായ ഒരു സമുദായമായി ഞങ്ങൾ ജീവിച്ചു. ഇ
 നി ഇതെല്ലാം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നു. ഭയം
 എന്ന വ്യാധി ശമിച്ചു, ഭാഗ്യബലി ഇല്ലാതായി, അപേ
 കകളും ഇരപ്പാളിത്തരവും മതിയാക്കി പരിഷ്കൃതലോക
 ത്തിൽ ഇതുവരെ പുഷ്പരസത്തോടുകൂടി വിചാരിച്ചുവരുന്ന
 നീഗ്രോക്കാരും പുരുഷത്വത്തിന്നും പൂർണ്ണസ്വാതന്ത്ര്യ
 ത്തിന്നും വേണ്ടി, ധൈര്യത്തോടെ പുറപ്പെടേണ്ട സമയം

4/6

friend :- You are a
68 fool.

അതിക്രമിച്ചു. ഓരോരുത്തർക്കും എന്നു മാത്രമല്ല, ഓരോ സമുദായത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. പുരുഷന്മാരുടെ ഇടയിൽ പൗരസ്ത്യമുള്ളവരായും സമുദായജീവികളായും ഇരിക്കുവാൻ അപശ്യാം ആവശ്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യമോ ഉണ്ടാകുമോ അടിയും ചവിട്ടുംകൊണ്ടുഴലുന്ന പാവപ്പെട്ട സമുദായക്കാരായ ഞങ്ങൾക്കു ഇതുവരെ ഉണ്ടായില്ല! കഷ്ടം!'' ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പെട്ടെന്നു മാർക്കസ് ഗാർപ്പിക്കു തോന്നിപ്പോൽ. നീഗ്രോ സമുദായ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ ഒരു പുതിയ ജീവനും ജാഗ്രതയും കൊടുക്കുന്ന സൂര്യൻ ഉദിച്ചതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അവർ ഓരോരുത്തരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ കാര്യത്തിനല്ല ഉത്സാഹിക്കുന്നതെന്നും, പൊതുവിൽ ഉണ്ടാകുവാനുള്ള അഭ്യുദയത്തിന്നാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും എല്ലായ്പ്പോഴും ഓർക്കേണ്ടതാണ് എന്നു ഗാർപ്പിയും ശിഷ്യഗണങ്ങളും ഉച്ചത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചും, ഇറങ്ങി പ്രവർത്തിച്ചുകാണിച്ചും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ മനുഷ്യജാതി ഒന്നാണെന്ന തത്വം മറന്ന് ഈശ്വരന്റെയൊ മതത്തിന്റേയോ, നിറത്തിന്റേയോ, ജാതിയുടേയോ പേരും പാഞ്ഞു കാട്ടിക്കൂട്ടുന്ന അനീതികളുടേയും അഴിമതികളുടേയും ചരമഗീതം പാടിപ്പോയി എന്നായിരിക്കുമോ ഇതെല്ലാം മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്?

==*==

ഭാരതീയ വൈദ്യശാലാ.

ഇവിടെ ആയുർവ്വേദം, ചിന്താമണി മുതലായ വൈദ്യശാസ്ത്രപ്രകാരവും പ്രത്യേകിച്ച് ബാലചികിത്സപ്രകാരവും ഉള്ള എണ്ണ, കഴമ്പ്, നെയ്യ്, ലേഘം, ആസവം, അരിഷ്ടം, ഭീസ്മം, സിന്ദൂരം, തുളിക, മെഴു മുതലായ എല്ലാ മരുന്നുകളും സത്വമായും കൃത്വമായും വൈദ്യന്റെ മേൽ നോട്ടത്തിൽ ഉണ്ടാക്കി മിതമായ വിലക്കു വിറ്റുവരുന്നു. രോഗികളെ പരിശോധിച്ചു ചികിത്സിക്കും. ഔഷധപട്ടിക രേണസ്സാമ്പയച്ചു തരുന്നവർക്കു അയച്ചുകൊടുക്കും. ഞങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യവഴിക്കുള്ള കരപ്പനുള്ള ശാരിബാരിഷ്ടവും വെളിച്ചെണ്ണയും ഉപയോഗിച്ചാൽ കരപ്പന്റെ സുഖക്കേട് കുട്ടികൾക്കു നിശ്ശേഷം മാറുന്നതാണ്. താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതൂവിൻ.

പി. വി. നമ്പിള്ളൻ,

മാനേജർ—ഭാരതീയ വൈദ്യശാലാ, മലപ്പുറം.

(സെന്റൽ മലബാർ)

ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ പുസ്തകങ്ങൾ.

ക. ണ. പ.

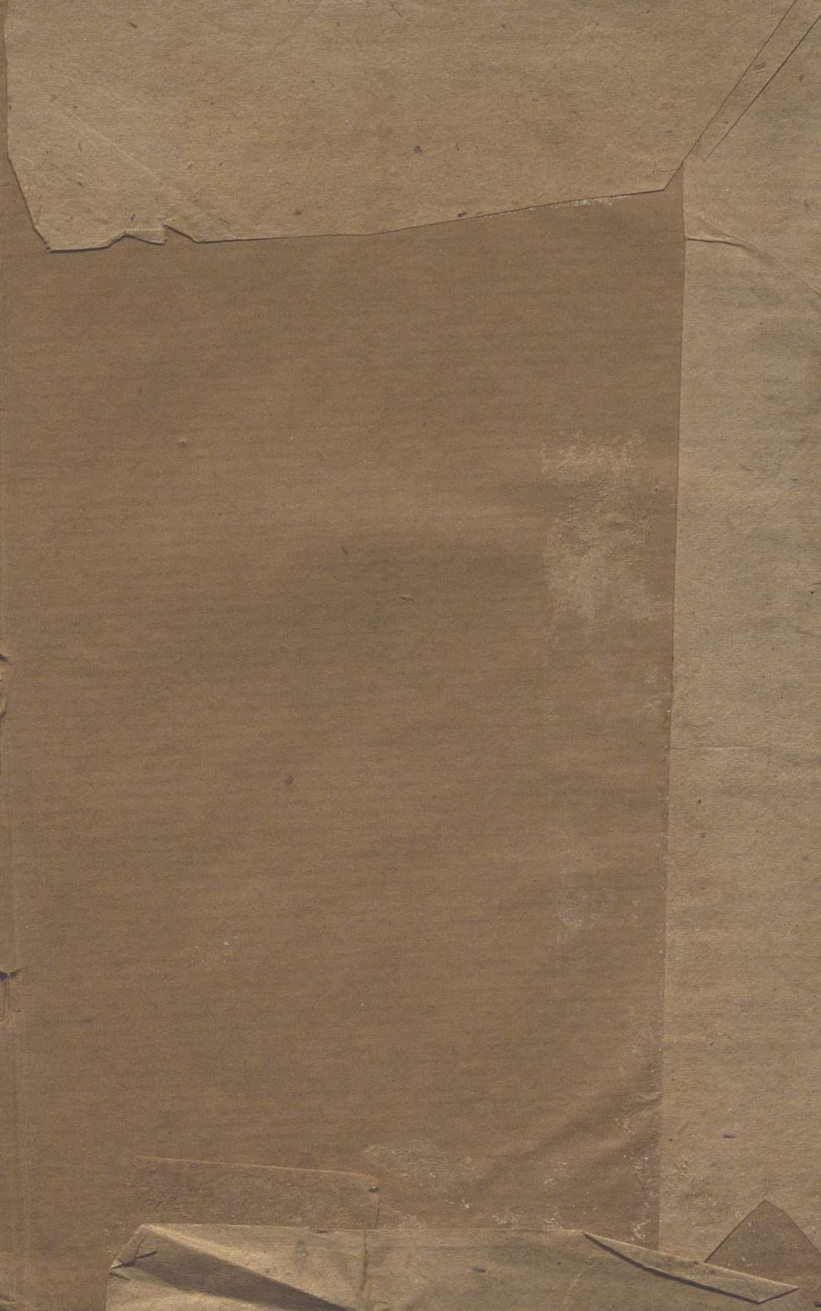
1	ശ്രീനാരായണതൂത (മഠാധിപന്മാരുടെ കൂടി) നിർമ്മാണംവരെ ഈ മഠാന്റെ ജീവചരിത്രപുസ്തകവും ഉപദേശങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.	0	3	0
2	ബുദ്ധഭഗവാന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ.	0	3	0
3	വിധിയോടു പൊരുതിയ ചില ധീരാത്മാക്കൾ.	0	4	0
4	പത്രംഗത്തിലെ നെല്ലോളിയന്മാർ	0	4	0
5	ജീവിതവിജയത്തിന്റെ രാമസ്തംഭം	0	4	0

N. B. 2-0, 4-0, 5-0 നമ്പ്രകൾ ഉടനെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. പുസ്തകങ്ങൾക്കു നേരിട്ടു എന്നോടാവശ്യപ്പെടുവിൻ.

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:—കോട്ടായി കമാരൻ,
തലശ്ശേരി.

K പുസ്തകപ്രാപാരികളായ “കെ. ആർ. ബ്രദർസ്, കോഴിക്കോട്” എന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഏഴുതിയാലുംമതി.

മേൽവിലാസം: കോഴിക്കോട്.

Indic Digital Archive Foundation

210074

920

920